

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗ
ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ
ΜΕΣΩΝ

“ΡΩΞΑΝΗ”

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Βορλόκας Ελευθέριος Δημήτριος (ΑΜ:17041)

Επιβλέπων καθηγητής: Αναστάσιος Λυμπεράκης, Λέκτορας

Αθήνα, Δεκέμβριος, 2022

UNIVERSITY OF WEST ATTICA

School of Applied Arts and Culture

Department of Photography and Audiovisual Arts

“ROXANE”

Diploma Thesis

Vorlokas Eleftherios Dimitrios (AM:17041)

Supervisor: Tasio Liberakis. Lecturer

Athens, December, 2022

Μέλη Εξεταστικής Επιτροπής συμπεριλαμβανομένου και του Εισηγητή

Η πτυχιακή/διπλωματική εργασία εξετάστηκε επιτυχώς από την κάτωθι Εξεταστική Επιτροπή:

Α / α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΒΑΘΜΙΑΔΑ/ΙΔΙΟΤΗΤΑ	ΨΗΦΙΑΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦ Η
	Τ. Λυμπεράκης	Λέκτορας	
	Μ. Βουνάτσου	Επίκουρος Καθηγήτρια	
	Μ. Λάφη	Ακαδημαϊκή Υπότροφος	

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ/ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ο/η κάτωθι υπογεγραμμένος/η **Βορλόκας Ελευθέριος- Δημήτριος** του **Γεώργιου** με αριθμό μητρώου **17041** φοιτητής του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της **Σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού του Τμήματος Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών** δηλώνω υπεύθυνα ότι:

«Είμαι συγγραφέας αυτής της πτυχιακής/διπλωματικής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος. Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου»

Ο ΔΗΛΩΝ

(Υπογραφή)

ΡΩΞΑΝΗ

του Λευτέρη Βορλόκα

Περίληψη

Συχνή επιλογή αρκετών φοιτητών όσον αφορά τη πτυχιακή τους εργασία, είναι η δημιουργία ενός έργου και όχι απλα μια θεωρητική προσέγγιση σε κάποιο θέμα. Σαν έφτανε η περίοδος επιλογής θέματος, κατέληξα στο ότι ήθελα να επιχειρήσω να δημιουργήσω μια ταινία μικρού μήκους και να μην ασχοληθώ με κάποιο φωτογραφικό project. Η αλήθεια είναι πως εξαρχής γνώριζα πολύ καλά πως ήθελα να καταπιαστώ με το φαινόμενο των γυναικοκτονιών και της έμφυλης βίας και πως θα συνδεόταν με τον τόπο γέννησης μου, τον Πύργο της Ηλείας. Στη πορεία βέβαια η θεματολογία εξελίχθηκε, ενώ οι αναφορές στον τόπο αυτό πετάχτηκαν στα σκουπίδια. Στόχος αυτός της εργασίας όπως ανέφερα ήταν η δημιουργία της “Ρωξάνης“ και το ακόλουθο κείμενο υπάρχει σαν ημερολογιακή καταγραφή των όσων συνέβησαν στη περίοδο της σύλληψης, της οργάνωσης παραγωγής και των γυρισμάτων. Ταυτόχρονα προχωράω στην ανάλυση του κειμένου και των χαρακτήρων, έχοντας ως βασικό οδηγό τις σημειώσεις μου, καθώς και εκείνες του δραματουργού της παραγωγής, τον Θεόφιλο Σπηλιόπουλο που είναι τελειόφοιτος στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Καποδιστριακού πανεπιστημίου Αθηνών. Επιπρόσθετα συμπεριλαμβάνεται το κείμενο σε λογοκριμένη εκδοχή καθώς και το ντεκουπάζ, σε συνδυασμό με τις βασικές μου αισθητικές αναφορές.

Ας δούμε όμως, με μια γρήγορη ματιά το θέμα του σεναρίου και της ταινίας. Στο κέντρο της ιστορίας μας βρίσκεται μια γυναίκα η Ρωξάνη, παντρεμένη αρκετά χρόνια με τον Γιώργο. Ο γάμος τους ήταν αποτέλεσμα μιας συμφωνίας μεταξύ του πατέρα της και του Γιώργου και εμείς τους συναντάμε μια άσχετη μέρα ενός καλοκαιριού στο σπίτι τους. Η Ρωξάνη μιλάει στο τηλέφωνο με την στενή της φίλη Βικτώρια και βάλλεται από κάθε μεριά με αναφορές σε γυναικοκτονίες και περιστατικά έμφυλης βίας. Η ίδια νιώθει φυλακισμένη μέσα στο ίδιο της το σπίτι και φοβάται διαρκώς, μήπως θα είναι το επόμενο όνομα που θα ακουστεί στις ειδήσεις. Η επιστροφή του Γιώργου από τη δουλειά και η συνάντηση του με την Βικτώρια πυροδοτεί τη σειρά γεγονότων που θα αλλάξουν τη ζωή της Ρωξάνης για πάντα και ίσως δικαιώσουν σε κάποιο βαθμό όσες έχουν ήδη χαθεί.

Summary

A frequent choice of several students regarding their thesis, is the creation of a project and not simply a theoretical approach to a topic. When it came time to choose a subject, I came to the conclusion that I wanted to try to create a short film and not deal with a photography project. The truth is that from the beginning I knew very well that I wanted to deal with the phenomenon of femicide and gender-based violence and that it would be connected to the place of my birth, the Pyrgos of Ilia. Along the way, of course, the topic evolved, while references to this place were thrown into the trash. The goal of this work, as I mentioned, was the creation of "ROXANE" and the following text exists as a diary record of what happened during the conception, production organization and filming. At the same time, I proceed with the analysis of the text and the characters, having as a basic guide my notes, as well as those of the dramatist of the production, Theofilos Spiliopoulos, who is a final student at the Department of Theater Studies of the Kapodistrian University of Athens. Additionally included is the text in a censored version as well as the decoupage, along with my basic aesthetic references.

But let's take a quick look at the subject of the script and the film. At the center of our story is a woman named Roxane, married for several years to George. Their marriage was the result of an arrangement between her father and George, and we meet them on an unrelated summer day at their home. Roxane is talking on the phone with her close friend Victoria and is bombarded from all sides with references to femicides and incidents of gender-based violence. She herself feels imprisoned in her own home and is constantly afraid that she will be the next name to be heard in the news. George's return from work and his meeting with Victoria sets in motion the series of events that will change Roxane's life forever and perhaps vindicate to some extent those already lost.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ/ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	4
1. Εισαγωγή	8
2. Κεφάλαιο 1. Σύλληψη σεναρίου	8
2.1 Βία κατά της έννοιας του θηλυκού	8
2.2 Η Μορφή της Ιστορίας	9
2.3 Επιρροές	10
3. Κεφάλαιο 2. Ανάλυση Σεναρίου	17
3.1. Δραματουργική Ανάλυση	17
3.2. Η χρήση του θεατρικού χώρου ως χώρος δράσης	20
4. Κεφάλαιο 3. Παραγωγή	21
4.1 Pre Production	21
4.2 In Production	23
4.3 Post Production	24
5. Συμπεράσματα	29
6. Βιβλιογραφία	30
7. Αναφορές	31
8. Παράρτημα	31
8.1 Σενάριο	31
8.2 Ντεκουπάζ	50
8.3 Οπτικό υλικό	56
8.4 Πίνακας Συντελεστών	60
8.5 Πρόγραμμα γυρισμάτων	60

1. Εισαγωγή

Τα τελευταία χρόνια έχει σημειωθεί σημαντική αύξηση στα ποσοστά έμφυλης βίας κατά των γυναικών, ενώ καθημερινά έρχονται στην επιφάνεια φρικαλέα εγκλήματα, τα οποία γίνονται το αντικείμενο συζήτησης για πολλούς ανθρώπους. Το τρομακτικό είναι πως στις κουβέντες αυτές αποκαλύπτεται μια βαθύτερη αλήθεια για την ρίζα του προβλήματος και κάνει το φαινόμενο αυτό να φαντάζει ανεπίλυτο. Το γεγονός είναι πως στο σήμερα οι θηλυκότητες βρίσκονται μονίμως αντιμέτωπες με αυτόν τον κίνδυνο, λόγω πεπαλαιωμένων και βαθιά ριζωμένων, προβληματικών αντιλήψεων.

Σκηνικά των τελευταίων ετών σε συνδυασμό με εμπειρίες ατόμων από τον προσωπικό μου κύκλο συνέθεσαν σταδιακά στο κεφάλι μου την ιστορία της Ρωξάνης και μάλιστα, για ένα σημαντικό διάστημα δεν είχε κάποια συγκεκριμένη μορφή παρά μια αίσθηση. Συγκεκριμένα αυτό είναι το αίσθημα της ασφυξίας, το να νιώθεις εγκλωβισμένος σε μια κατάσταση που μέρα με τη μέρα βυθίζεται όλο και περισσότερο προς την απελπισία. Τόπος για αυτή την αίσθηση σε πρώτη φάση έγινε η γενέτειρά μου, ο Πύργος της Ηλείας, ενώ με τον καιρό η Ρωξάνη απέκτησε έναν σύζυγο και μια φίλη και σήμερα βρίσκομαι σε θέση να σας την παρουσιάσω στην ολοκληρωμένη μορφή της.

Η ιστορία αυτή προέρχεται από την αγάπη που τρέφω για τις θηλυκότητες και τα βιώματα με τα οποία έρχονται αντιμέτωπες σε καθημερινή βάση. Ξεκινώντας από την ίδια μου τη μητέρα και τα δικά της βιώματα, αλλά και τις ιστορίες τόσων ατόμων που εγκλωβίστηκαν σε καταστάσεις που δεν επέλεξαν. Αυτή είναι και η ιστορία της Ρωξάνης και ομολογώ πως κατά την διάρκεια των προβών δεν ήμουν σίγουρος αν θα καταφέρω να ολοκληρώσω αυτό το εγχείρημα. Αντιμετώπισα αρκετές τεχνικές δυσκολίες, αλλά σε μεγάλο βαθμό ήταν η ψυχολογική πίεση που προκαλούσε το θέμα της ταινία στην ομάδα. Το θεωρητικό τμήμα της εργασίας λοιπόν, επικεντρώνεται σε μια καταγραφή των σταδίων της παραγωγής καθώς και περαιτέρω ανάλυση του σεναρίου.

2. Κεφάλαιο 1. Σύλληψη σεναρίου

2.1 Βία κατά της έννοιας του θηλυκού

Κεντρική αφορμή για την γραφή του σεναρίου, ήταν τα αυξανόμενα ποσοστά έμφυλης βίας προς τις γυναίκες που συνέβησαν στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια. Πιο συγκεκριμένα, μετά την πρώτη καραντίνα λόγω Covid τον Μάρτιο του 2020, τα ποσοστά κλήσεων (από γυναίκες) σε γραμμές βοήθειας και προς την αστυνομία ανέβηκαν δραματικά, κάτι το οποίο έγινε ευρέως γνωστό μέσα από τις αλληπάλληλες αναφορές των περιστατικών στα δελτία ειδήσεων της

χώρας. Αποτρόπαια εγκλήματα μίσους έβγαιναν στο φως της δημοσιότητας σχεδόν καθημερινά και σταδιακά ξεκίνησαν να γίνονται αναφορές σε μεγαλύτερη κλίμακα για την πατριαρχία και τις ρίζες της στην ελληνική κοινωνία. Πολλές φορές αυτό που έχει περαστεί από γενιά σε γενιά ως το σωστό, δεν είναι κάτι άλλο πέρα από μια προβληματική συμπεριφορά, παρακαταθήκη από τους προγενέστερους μας, το οποίο στοχεύει στον έλεγχο και τη καταπίεση.

Προσωπικά ως ένα queer άτομο που ζει στο σήμερα μου φαίνεται αδύνατο να απομακρυνθώ από αυτές τις αναφορές, γιατί εκτός από τα δελτία ειδήσεων, περιστατικά τέτοια φτάνουν στα αυτιά μου και από άτομα του δικού μου στενού κύκλου. Κατά προέκταση έχω βρεθεί και ο ίδιος προσωπικά αντιμέτωπος με επικίνδυνα άτομα, τα οποία νιώθουν άνετα να ξεκινήσουν από προσβολές και να προχωρήσουν έπειτα σε σωματική επαφή. Σε ένα σχολικό πλαίσιο αυτή η συμπεριφορά θα είχε ως λύση να συζητήσουμε τι θα μπορούσε να αλλάξει στην παιδεία των ανθρώπων, έτσι ώστε να εξαλειφθεί το ζήτημα και να φτάσουμε στον αμοιβαίο σεβασμό. Στη πραγματικότητα όμως ο κίνδυνος είναι υψηλός και άτομα τον αντιμετωπίζουν καθημερινά. Άτομα τα οποία δεν συμβαδίζουν με τις κοινωνικές νόρμες. Προβληματικά μοτίβα συμπεριφοράς και η υπεροχή του άντρα απέναντι στη γυναίκα αποτελούν χαρακτηριστικά της λεγόμενης “κοινωνικής νόρμας”, καθώς και ζητήματα όπως το φύλο και η σεξουαλικότητα ανήκουν σε αυστηρά δίπολα.

2.2 Η Μορφή της Ιστορίας

Έχοντας ως αφετηρία όσα αναφέρθηκαν προηγουμένως, ξεκίνησε το δύσκολο ταξίδι για την αποτύπωση τους σε χαρτί. Έννοιες και σύμβολα έπρεπε να πάρουν τη μορφή μιας ιστορίας, κάποιων χαρακτήρων και του κόσμου στον οποίο υπάρχουν. Λόγω της δομής της ταινίας (μικρού μήκους) έπρεπε να τεθούν αρκετοί περιορισμοί στην αρχή, που ομολογώ πως δυσκόλεψαν την διαδικασία της γραφής, όμως με τον καιρό εξελίχθηκε σε καλό οδηγό για το κείμενο. Οι χαρακτήρες που θα μας απασχολήσουν ήταν από την αρχή τρεις, το ζευγάρι (Ρωξάνη- Γιώργος) με τη Βικτώρια. Το χωροχρονικό πλαίσιο της σκηνικής δράσης δεν είναι ξεκάθαρο, οπότε το γλωσσικό κομμάτι έπρεπε να είναι καθημερινό, με ουδέτερη προφορά και ρεαλιστική επικοινωνία. Ολόκληρο το κομμάτι αυτό λειτουργεί συνεργατικά με την ιδέα για να δημιουργήσει τον κόσμο της ταινίας, ενώ παράλληλα ο κάθε χαρακτήρας χρησιμοποιεί τον δικό του προσωπικό τρόπο ομιλίας, με τις δικές του φράσεις και αυτό μας δίνει περισσότερα στοιχεία για το τι πρεσβεύει ο καθένας τους.

Ενδιαφέρον προκαλούν οι αλλαγές που έγιναν στο πρώτο σχέδιο του σεναρίου, μετά την έναρξη των προβών με τους ηθοποιούς. Κρίθηκε απαραίτητο από την δημιουργική ομάδα να αλλάξουν οι ηθοποιοί το πως είχαν

εκφράσει κάποιες φράσεις του κειμένου, έτσι ώστε να ταιριάζουν στον προσωπικό τους τρόπο ομιλίας. Αυτό ακριβώς έδωσε στη τελική μορφή του κειμένου τον ρεαλισμό που είχα εξάρχης ως στόχο, έτσι ώστε να αποτυπωθεί σωστά το θέμα της έμφυλης βίας και της γυναικοκτονίας.

2.3 Επιρροές

Βασική αφορμή για τη δημιουργία της συγκεκριμένης ταινίας μικρού μήκους ήταν τα περιστατικά έμφυλης βίας που αποκαλύφθηκαν τα τελευταία χρόνια και πιο συγκεκριμένα τα συνεχώς αυξανόμενα ποσοστά γυναικοκτονιών στην Ελλάδα. Κινητήρια δύναμη πίσω από αυτό το φαινόμενο είναι η πατριαρχία και αυτή ακριβώς ήταν και η πρώτη επιρροή για την συγκεκριμένη ταινία. Αναφορές για πατριαρχικά πρότυπα μπορούν να βρεθούν σε όλα τα είδη τέχνης, από θεατρικά έργα, φωτογραφικές εκθέσεις, πεζογραφία μέχρι και σύγχρονες τηλεοπτικές σειρές. Τα τηλεοπτικά “Εγκλήματα” θεωρούνται μια από τις καλύτερες μαύρες κωμωδίες που έχουμε δει, καθώς διαχειρίζονται θέματα ταμπού για την εποχή, όπως φύλο και σεξουαλικότητα, σεξεργασία, ψυχική υγεία και αυτοκτονία. Η κωμωδία σε αυτή τη περίπτωση προέρχεται από την συνύπαρξη και την αναπόφευκτη σύγκρουση δύο κόσμων, του κοινωνικά αποδεκτού και αυτού που είναι κατακριτέος. Βλέπουμε πως αυτοί που είναι κοινωνικά εξόριστοι (σεξεργάτριες, αμφισεξουαλικοί, τρανς γυναίκες κ.α) στην πραγματικότητα είναι άτομα που προσπαθούν να επιβιώσουν και να βρουν την θέση τους σε έναν κόσμο που η πατριαρχία ορίζει το πως πρέπει να είναι κάποιος για να είναι αποδεκτός. Στο στόχαστρο του σεναριογράφου είναι οι καθώς-πρέπει οικογενειάρχες, που απατούν συζύγους, μιλούν άσχημα σε εργαζόμενους και έχουν παραβιαστική συμπεριφορά απέναντι στις γυναίκες. Όμως αυτά συμβαίνουν πίσω από κλειστές πόρτες. Σε αντίθεση με αυτούς υπάρχουν οι συμπληρωματικοί χαρακτήρες, που ζουν την αλήθεια τους χωρίς ντροπή και μέσα σε αυτούς συναντάμε τρανς γυναίκες, σεξεργάτριες, άτομα που αναζητούν την σεξουαλικότητά τους και νιώθουν τύψεις, επειδή παρεκκλίνουν από το “φυσιολογικό”. Εξαιτίας αυτού, στην “Ρωζάνη” συναντάμε την στενή φίλη της πρωταγωνίστριας, την Βικτώρια, μια τρανς γυναίκα που ασχολείται με την σεξεργασία και τον παραβιαστικό σύζυγό της τον Γιώργο.

*“Εγκλήματα” (1998-1999)
Σενάριο: Λευτέρης Παπαπέτρου*

Η πρώτη ταινία μικρού μήκους του σκηνοθέτη Νίκου Νικολαΐδη με τίτλο “*Lacrimae Rerum*” αποτέλεσε επίσης σημαντική επιρροή για μένα. Ακουμπάει θέματα όπως την ζωή, τον θάνατο, την απελευθέρωση και την αιώνια ανάμνηση, όπως ακριβώς γίνεται και στην “*Ρωξάνη*”. Η φλόγα του κεριού στο “*Lacrimae Rerum*” μεταμορφώνεται σε κρίνους που φυτεύει η Ρωξάνη μετά τη δολοφονία του κακοποιητικού συζύγου της και βρίσκονται εκεί καθώς συμβολίζουν την αναγέννηση, την απελευθέρωση, αλλά και να θυμίζουν στην ηρωίδα τη δύναμη και την αξία της.

“LACRIMAE RERUM”

Νίκος Νικολαΐδης

1962

Συνεχίζοντας, νομίζω πως αξίζει να αναφερθώ στην εμβληματική ταινία του Lars von Trier, “Dogville”. Στον συγκεκριμένο κόσμο που στήνεται εντός ενός στούντιο, η φορτωμένη σκηνογραφία και ενδυματολογία λείπουν και στη θέση τους βλέπουμε περιγράμματα στο πάτωμα, που συμβολίζουν τα όρια του σκηνοθέτη να έχει τις ρίζες του στο επικό θέατρο του Μπρεχτ, καθώς αφαιρεί από τον θεατή αντιπερισπασμούς και στρέφει την προσοχή του στον διάλογο και κατ επέκταση στο ίδιο το σενάριο.

“Dogville” (2003)
Lars von Trier

Κλείνοντας, θα ήθελα να σχολιάσω την τελευταία και ίσως κρισιμότερη επιρροή, αφού αυτή διαμόρφωσε τα κάδρα και το φωτισμό της ταινίας, ειδικά από τη στιγμή που τα γυρίσματα πραγματοποιήθηκαν σε ένα άδειο θέατρο. Η δημιουργία των κάδρων και της γενικότερης ατμόσφαιρας της ταινίας διαμορφώθηκαν με βάση το *chiaroscuro*, την γνωστή τεχνική ζωγραφικής που κυριάρχησε στην Αναγέννηση και βοηθά στην περιγραφή των έντονων αντιθέσεων μεταξύ των φωτεινών και σκοτεινών σημείων ενός πίνακα. Αυτόματα τα πλάνα δημιουργήθηκαν έχοντας ως οδηγό υλικό από μεγάλους ζωγράφους, χρήστες αυτής της τεχνικής όπως ο Caravaggio, ο Michelangelo και η Artemisia Gentileschi και στηρίζονται στην χρήση ενός σκοτεινού χώρου με ελάχιστα φωτεινά σημεία. Το πιο εμφανές σημείο της ταινίας που χρησιμοποιεί αυτή την τεχνική, είναι η σκηνή που απεικονίζει τον σύζυγο της Ρωξάνης στο τραπέζι να τρώει. Το κάδρο είναι σταθερό και ο φωτισμός του Γιώργου έρχεται σε απόλυτη αντίθεση με το σκοτεινό παρασκήνιο χώρο.

"Boy Peeling Fruit" (1592-1593)
Caravaggio

“Judith beheading Holofernes” (1611–1612)
Artemisia Gentileschi

3. Κεφάλαιο 2. Ανάλυση Σεναρίου

3.1. Δραματουργική Ανάλυση

Κεντρική ηρωίδα του έργου είναι η Ρωξάνη, παντρεμένη με τον Γιώργο αρκετά χρόνια και εγκλωβισμένη στη συνθήκη αυτή. Ο γάμος τους δεν προήλθε από αγάπη, αλλά από μια τυπική συμφωνία που έκανε ο πατέρας της με τον Γιώργο, όταν εκείνη είχε φτάσει σε κατάλληλη ηλικία για γάμο και αυτό έχει οδηγήσει την Ρωξάνη να νιώθει φυλακισμένη. Στις πρώτες σκηνές του έργου έχουμε την επανάληψη της ίδιας συνθήκης, την Ρωξάνη μόνη της να επικοινωνεί στο τηλέφωνο με την Βικτώρια, κάτι το οποίο δηλώνει έντονα την απουσία του Γιώργου από τη καθημερινότητα της και την στενή σχέση που έχει με τη φίλη της. Από τα πρώτα λόγια που ακούγονται στην ταινία (από το δελτίο ειδήσεων) τοποθετείται αυτόματα σαν θεματική της ταινίας οι γυναικοκτονίες και σε συνδυασμό με την αντίδραση της Ρωξάνης, βλέπουμε πως η ίδια δείχνει επηρεασμένη από το γεγονός. Παράλληλα βέβαια, δείχνει σαν να έχει συνηθίσει να ακούει τέτοιες ειδήσεις και να έχει μουδιάσει πια.

Στις συζητήσεις που έχει με την Βικτώρια εντός των πρώτων λεπτών της ταινίας γίνεται σαφές πως η Ρωξάνη ή Ρόξυ όπως την αποκαλεί η φίλη της, βρίσκεται σε ένα τέλμα με τον Γιώργο. Επικοινωνία δεν υπάρχει πια στη σχέση τους, παρα μόνο φωνές και εκείνη φροντίζει να τον αποφεύγει μεθοδικά μέσα στο σπίτι, γιατί όσο περισσότερο δεν τον βλέπει τόσο πιο ήρεμη είναι. Μέχρι εκείνο το σημείο έχουμε δει μόνο μια φορά τον Γιώργο και ακούμε περισσότερα πράγματα για εκείνον από τις δυο ηρωίδες. Μέσα από εκείνες κυρίως ζωγραφίζεται ο χαρακτήρας του συζύγου της. Δεν δείχνει κάποια στοργή προς τη σύζυγό του και όπως βλέπουμε αργότερα και στην ερωμένη του μιλάει με τον ίδιο τρόπο, που σε βαθύτερο επίπεδο μας δείχνει πολλά στοιχεία για τον ίδιο, αλλά κυρίως τον κάνει το πατριαρχικό σύμβολο της ιστορίας. Μιλάει σταθερά απαξιωτικά για την Ρωξάνη και δεν δείχνει κανένα ίχνος σεβασμού για τίποτα, αρκεί να συμβαίνει το δικό του.

Ο δεύτερος άνθρωπος που βλέπουμε στη ζωή της Ρωξάνης (αφού η οπτική της ταινίας είναι η δική της) είναι η φίλη της η Βικτώρια, που εργάζεται στο σεξ και είναι τρανς γυναίκα. Αντιμετωπίζει σταθερά τον χλευασμό της κοινωνίας, αλλά ξέρει πολύ καλά πως να διαχειρίζεται τις παραβιαστικές συμπεριφορές που δέχεται καθημερινά, όπως βλέπουμε και στην σύντομη συνάντησή της με τον Γιώργο στην είσοδο του σπιτιού. Δεν φοβάται να αντιδράσει όταν ο Γιώργος την προσβάλλει άσχημα και για αυτό λειτουργεί με την Ρωξάνη, μιας και συμπληρώνει την παθητική στάση που κρατάει σε ακριβώς ίδια συμπεριφορά. Αυτό βέβαια επεκτείνεται και στη μεταξύ τους σύγκριση, καθώς η μία συμπληρώνει τα κενά της άλλης, και έχουν μια σχέση ασφάλειας. Δεν νιώθει κίνδυνο η μία με την άλλη, αλλά ουσιαστική άνεση να εκφραστούν, κάτι που

βλέπουμε όταν η Ρωξάνη μιλάει για τη σεξουαλική της ζωή με τον Γιώργο και η Βικτώρια της μιλάει χαλαρά για ένα ραντεβού που είχε.

Βλέπουμε πως η σχέση των δύο γυναικών είναι από επιλογή τους και χτισμένη πάνω στον σεβασμό και την ειλικρίνεια, σε αντίθεση με την σχέση που υπάρχει μεταξύ Ρωξάνης και Γιώργου. Αυτοί μαζί συμβολίζουν το τυπικό ελληνικό ζευγάρι, με τα ελαττώματά τους να είναι φανερά και με τους δυο τους να βρίσκονται πλέον στην απόλυτη αποξένωση. Κανείς τους δεν διάλεξε να είναι με τον άλλο, οπότε όπως είναι φυσικό δεν έχουν καμία επιθυμία πλέον, να βρίσκονται και να περνάνε χρόνο μαζί και έτσι η σχέση τους είναι καθαρά τυπική, δηλαδή η Ρωξάνη φροντίζει το σπίτι και εκείνος δουλεύει. Αυτό δίνει στον Γιώργο να νιώθει ανώτερος της, ενώ για εκείνη αυτό ακριβώς αποτελεί τη φυλακή της. Βρίσκεται στα τριάντα της χρόνια σε έναν γάμο χωρίς αγάπη και περνάει ένα μεγάλο χρονικό διάστημα στο οποίο αποφεύγει τον σύζυγό της μέσα στο ίδιο της το σπίτι. Το τελευταίο χρησιμοποιείται και από τον Γιώργο όταν σε μια συζήτηση που έχουν καταλήγει να της λέει πως το σπίτι αυτό το έχει χτίσει με τα λεφτά του και τα αρχίδια του. Από αυτή τη κουβέντα χαρτογραφείται και η επικοινωνία του ζευγαριού, καθώς βλέπουμε πως κάθε τους συζήτηση είναι μια προσπάθεια του ποιος θα επιβληθεί σε ποιόν, ενώ η απουσία σωματικής επαφής είναι προφανής.

Με αυτό οδηγούμαστε σε ένα σημαντικό κομμάτι της σχέσης των δύο χαρακτήρων που είναι η σεξουαλική τους σχέση. Είναι λογικό να σκεφτούμε πως από τη στιγμή που η επικοινωνία τους είναι προβληματική, τότε θα έχει θέματα και το σεξουαλικό κομμάτι. Αυτό φαίνεται στην συζήτηση της Ρωξάνης με την Βικτώρια στο σαλόνι, όπου αποκαλύπτεται πως κατά τη διάρκεια της σεξουαλικής πράξης ο Γιώργος ερεθίζεται από τη σωματική και λεκτική βία που εισπράττει από τη Ρωξάνη. Αυτό έρχεται να ταράξει την δυναμική που έχει χτιστεί μέχρι εκείνο το σημείο και να δώσει με τη σειρά του άλλη κατεύθυνση στην ιστορία. Κατά τη διάρκεια της ερωτικής πράξης είμαστε πραγματικά ευάλωτοι και πολύ συχνά η συμπεριφορά μας σε αυτή, είναι ένας καθρέφτης της ψυχολογίας μας. Δεν είναι καθόλου τυχαίο λοιπόν, που ο Γιώργος ενώ δημόσια έχει την σφραγίδα του άντρα του σωστού και έχει τον σεβασμό των ομοίων του, αντιμετωπίζει τέτοια βαθιά ψυχικά τραύματα. Η πατριαρχία ειδικότερα σε περιοχές εκτός των μεγάλων αστικών κέντρων είναι ο βασικότερος παράγοντας καταπίεσης της σεξουαλικότητας. Με βάση τη συμπεριφορά του Γιώργου, από περιπτώσεις όπως το τηλεφωνημά του ή τη συνάντησή του με την Βικτώρια συνειδητοποιούμε πως χρησιμοποιεί το σεξ με την Ρωξάνη σαν αυτομαστίγωμα. Όπως και η Ρωξάνη από κόρη κάποιου έγινε σύζυγος κάποιου, έτσι και αυτός πήγε από τη μητρική, στην συζυγική φροντίδα.

Μέχρι και το σημείο που συμβαίνει η ερωτική πράξη μεταξύ τους εκπληρώνουν και οι δυο τους φυλετικούς τους ρόλους και υπάρχει μια σταθερή δυναμική μεταξύ τους, η οποία διαταράσσεται από την Ρωξάνη, όταν παίρνει τον έλεγχο. Χρησιμοποιεί τη ζώνη, το αντικείμενο που χρησιμοποίησε ο Γιώργος ώστε να την εκφοβίσει, για να τον τιμωρήσει. Αφού τον τοποθετεί σε μια πόζα που δηλώνει υποταγή αρχίζει να τον μειώνει και όμως εκεί βρίσκεται

μια σημαντική διαφορά. Η Ρωξάνη εννοεί κάθε λέξη από αυτά που λέει και έχει απόλυτη ειλικρίνεια στο πως του συμπεριφέρεται. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με τον Γιώργο που χρησιμοποιεί ένα προσωπείο στη καθημερινότητά του για να επιβάλλεται σε εκείνη. Στη συνέχεια της σκηνής η Ρωξάνη αντιδρά στο σημείο που αρχίζει και παίρνει απόλαυση από αυτά που της κάνει ο Γιώργος και αυτό την στέλνει σε μια κατάσταση σοκ. Ξαφνικά θολώνει και χτυπάει τον σύζυγό της στο κεφάλι του με το τηλέφωνο, ενώ εκείνος από το χτύπημα βρίσκεται σοβαρά τραυματισμένος στο πάτωμα.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να αναφερθώ σύντομα στην σαδομαζοχιστική πλευρά της σχέσης του ζευγαριού. Αρχικά όταν ένα ζευγάρι εξασκεί τέτοιου είδους σεξουαλικές πρακτικές τα όρια αυτού που συμβαίνει είναι ξεκάθαρα και η δυναμική μεταξύ των δύο ατόμων είναι πολύ συγκεκριμένη. Το μόνο κοινό σημείο που έχει η σχέση της Ρωξάνης και του Γιώργου σαν ζευγάρι στο κομμάτι του σεξ με μια υγιή σχέση βασισμένη σε σαδομαζοχιστικά πρότυπα είναι ότι αναπτύχθηκε σε βάθος χρόνου. Στην περίπτωση μας όμως, αυτή γινόταν πιο προβληματική μέρα με τη μέρα και πλέον τη συναντάμε σε ένα στάδιο που δεν έχει ως στόχο την απόλαυση, αλλά την τιμωρία. Αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός πως η μόνη κουβέντα που γίνεται για αυτό είναι μεταξύ της ηρωίδας και της στενής της φίλης και όχι μεταξύ του κεντρικού ζευγαριού. Μια τέτοια σχέση δε μπορεί να υπάρξει χωρίς επικοινωνία και ειλικρίνεια, μα κυρίως χωρίς η κάθε μεριά να νιώσει ασφάλεια και άνεση να δείξει αυτό το πολύ προσωπικό του κομμάτι σε κάποιον άλλο.

Αυτό που ακολουθεί μετά είναι ο μονόλογος της Ρωξάνης, ο οποίος είναι η μόνη παρέκκλιση από την ρεαλιστική γραφή του κειμένου. Αποτελείται από έναν συνδυασμό ποιητικής γραφής με στοιχεία ρεαλισμού και είναι ένα παράθυρο στη ψυχοσύνθεση της. Η χρήση του μοντάζ στην προκειμένη σκηνή ενισχύει την αίσθηση πως έχουμε ξεφύγει από το αναμενόμενο και πως πλέον η ηρωίδα βρίσκεται σε κατάσταση σοκ. Το κείμενο περιστρέφεται γύρω από το πως νιώθει η ίδια για τον σύζυγό της και σταδιακά για όλους εκεί έξω που είναι σαν εκείνον. Παράλληλα του λέει πως αυτή τη μοίρα την έφερε ο ίδιος στον εαυτό του, πως είναι κάτι που αξίζει να πάθει. Εκφράζεται για το πως θα είναι αφού τον έχει σκοτώσει, το πως θα κυκλοφορεί, ελεύθερη πια από την καταπίεση του. Υπόσχεται πως με αυτή της την πράξη παίρνει εκδίκηση για όσες γυναίκες πέθαναν, δηλαδή εκείνη την ώρα η πράξη της δικαιολογείται από τα εγκλήματα που διαπράττουν όλα αυτά τα χρόνια οι άντρες.

Στον τελικό μονόλογο της Ρωξάνης βλέπουμε σε τι βαθμό την έχει επηρεάσει η πατριαρχία και ο έλεγχος που έχει στη ζωή της από τους άνδρες. Γίνεται ένα με όλες τις γυναίκες και παίρνει τη δύναμή τους για να μπορέσει να ολοκληρώσει τα τελευταία στάδια προς την ελευθερία της. Για άλλη μια φορά στρέφεται για βοήθεια στη πιστή της φίλη Βικτωρία, η οποία δείχνει να καταλαβαίνει τι έχει συμβεί και με τον τρόπο της βοηθάει τη φίλη της, χωρίς να ρωτήσει σχεδόν τίποτα. Αυτό δείχνει την αλληλεγγύη μεταξύ τους και την σημασία της μεταξύ τους σχέσης.

Οι τρεις χαρακτήρες δημιουργούν ένα τρίγωνο με την Ρωξάνη στην κορυφή να έχει αμφίδρομες σχέσεις και με τους δύο, ενώ μεταξύ Βικτώριας και Γιώργου η σχέση είναι μονόδρομη. Αυτό δείχνει σε βαθύτερο επίπεδο τη σχέση της Βικτωρίας με τους άντρες και το πως δεν θέλει να σχετίζεται μαζί τους στη καθημερινότητά της από τη στιγμή που είναι και το αντικείμενο της δουλειάς της. Σέβεται επίσης τη σχέση της με την Ρωξάνη και αποφεύγει τη χυδαία προσέγγιση του Γιώργου χωρίς όμως να προκαλεί μπελάδες.

Σημαντικό να αναφερθεί, είναι το γεγονός πως η μεταφορά ενός κειμένου σε κινηματογραφική μορφή κρύβει αρκετές παγίδες και δυσκολίες. Η γλώσσα δε γίνεται να είναι πυκνή, διότι το σενάριο τότε αγγίζει περισσότερο το θεατρικό κείμενο και αυτό ακριβώς προσπάθησα να αποφύγω, ειδικά από τη στιγμή που τα γυρίσματα έγιναν σε θεατρικό χώρο. Το συγκεκριμένο μέρος λοιπόν, βοήθησε στο να αφαιρεθεί από την ιστορία κάθε χωροχρονικό πλαίσιο, δίνοντας της έτσι την αίσθηση πως αυτά που συμβαίνουν θα μπορούσαν να συμβαίνουν ανα πάσα στιγμή, σε οποιοδήποτε σημείο του πλανήτη. Δε θα είχε κάποια σημασία να δινόταν ένα συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο, καθώς αυτό θα περιόριζε τη διαχρονικότητα του θέματος. Επιπρόσθετα χρησιμοποιείται σαν σχολιασμός πως τα συμβάντα της ιστορίας και η πατριαρχία συνέβαιναν στο παρελθόν, τώρα και θα συνεχιστούν και στο μέλλον αν δεν αλλάξει ριζικά η κατάσταση.

3.2. Η χρήση του θεατρικού χώρου ως χώρος δράσης

Η αρχική σύλληψη της ιδέας και οι πρώτοι σχεδιασμοί της παραγωγής καλούσαν τη χρήση ενός σπιτιού για την πραγμάτωση των γυρισμάτων της ταινίας, όμως στη πορεία παρουσιάστηκαν εμπόδια. Αρχικά έπρεπε να λυθεί το θέμα της μεταφοράς των ηθοποιών και του συνεργείου στον Πύργο της Ηλείας, ενώ η ομάδα παραγωγής έπρεπε να βρει τις κατάλληλες ημερομηνίες με βάση το πρόγραμμα της ομάδας. Αυτό σύντομα αποδείχθηκε απίθανο και σε συνδυασμό με τις περιορισμένες ημερομηνίες ή θα άλλαζε δραματικά το χρονοδιάγραμμα της ταινίας ή οι ημερομηνίες θα έμεναν οι ίδιες, αλλά με άλλο χώρο γυρισμάτων.

Έπειτα από σχετική κουβέντα με τον δραματουργικό σύμβουλο προτάθηκε σαν χώρος γυρισμάτων μια θεατρική σκηνή. Σαν πρώτη αντίδραση αυτή η πρόταση ερχόταν κόντρα με το πως ήδη είχα οργανώσει το ντεκουπάζ και μάλιστα τις πρώτες πρόβες, καθώς πολλά κάδρα και γωνίες λήψης βασιζόντουσαν στην αρχιτεκτονική του πατρικού μου σπιτιού. Σύντομα συνειδητοποίησα πως έπρεπε να σχεδιαστεί ένα μεγάλο μέρος της παραγωγής από την αρχή, είχα δηλαδή μεγαλύτερο φόρτο εργασίας να διαχειριστώ, ταυτόχρονα όμως είχα αρκετές ελευθερίες.

Αφαιρώντας από την εξίσωση το χωροχρονικό πλαίσιο της ιστορίας, αυτόματα εστιάζουμε στο κείμενο και τα επίπεδα του και όχι σε τυχόν αντιπερισπασμούς. Πράγματι αν η ταινία γυριζόταν σε φυσικό χώρο θα είχα περισσότερες ευκαιρίες να εμπλουτίσω τα κάδρα και τις λήψεις μου, όμως κατέληξα στο ότι το κείμενο διαχειρίζεται αρκετά ευαίσθητα ζητήματα και πολύ έντονες δυναμικές σχέσεων μεταξύ των χαρακτήρων. Με βάση αυτή τη σκέψη αποφάσισα να χρησιμοποιηθεί μια σκοτεινή, και σχεδόν γυμνή θεατρική σκηνή (πιο συγκεκριμένα του Αυτοδιαχειριζόμενου Θεάτρου “Εμπρός”) ως σημείο δράσης. Τα λιγιστά έπιπλα και σκηνικά αντικείμενα που βρίσκονται σε αυτόν τον χώρο δεν επιτελούν αισθητική παρέμβαση ή κάποιο δείκτη για την ψυχολογία των ηρώων, αλλά μια απλή οριοθέτηση αυτού. Πιο συγκεκριμένα, ο καναπές με το τραπεζάκι και την πολυθρόνα μας δείχνει πως βρισκόμαστε στο σαλόνι του σπιτιού, το τραπέζι που τρώει ο Χρήστος ανήκει στη κουζίνα του σπιτιού και όλα αυτά συμβαίνουν σε κάποιο σπίτι, που βρίσκεται σε μια πόλη ή χωριό, κάποιας χώρας, σε κάποια ήπειρο. Αυτή η ουδετερότητα αυτόματα αφαιρεί παράγοντες (γεωπολιτικούς, κοινωνικούς κλπ) οι οποίοι θα επηρεάσουν τη κρίση του θεατή της ταινίας, οπότε είναι πολύ πιο εύκολο να εστιάσουμε απευθείας στη βασική δομή της ιστορίας.

Παράλληλα σχεδιάζόταν όμως και το ντεκουπάζ, το οποίο έπρεπε να δημιουργεί εκ νέου σε πολύ μεγάλο βαθμό. Από τη στιγμή όμως που βρισκόμασταν πια σε θεατρική σκηνή, είχαμε την ευκαιρία να δανειστούμε κάποια στοιχεία από το θέατρο που δεν συναντώνται συχνά στον κινηματογράφο. Με τις συμβολές του δραματουργού, καταφέραμε να βρούμε μια ισορροπία μεταξύ της θεατρικής και της κινηματογραφικής συνθήκης. Στη σκηνή που ο Γιώργος τρώει και κακοποιεί λεκτικά την Ρωξάνη είναι ακίνητος και η λήψη έχει γίνει με τέτοιο τρόπο ώστε το κάδρο να είναι σαν πίνακας ζωγραφικής. Σχετική αναφορά έχει γίνει και στο κεφάλαιο για την δραματουργία της ταινίας, όμως θέλω να αναφερθώ πως στην σκηνή αυτή ο Γιώργος “παύει” να είναι ο σύζυγος της Ρωξάνης και γίνεται μισητό σύμβολο για όλους τους άνδρες που ασκούν οποιαδήποτε μορφή βίας στις θηλυκότητες, ενώ τέτοιες εικόνες είναι αναφορές που έχουμε όλοι από τις οικογένειές μας. Αυτοί ήταν οι λόγοι που οδήγησαν να χρησιμοποιηθεί ως χώρος γυρισμάτων μια θεατρική σκηνή.

4. Κεφάλαιο 3. Παραγωγή

4.1 Pre Production

Μετά την ολοκλήρωση του σεναρίου ήρθε η σειρά να προχωρήσω στην οργάνωση της παραγωγής. Το συγκεκριμένο στάδιο χρειάστηκε ένα σημαντικό

χρονικό διάστημα για να ολοκληρωθεί, καθώς έπρεπε να καλυφθούν αρκετές θέσεις για την ομάδα του συνεργείου, ενώ ταυτόχρονα συνέβη και η αναζήτηση για τους ηθοποιούς που θα ενσάρκωναν τους τρεις χαρακτήρες της ταινίας. Αξίζει να αναφερθεί πως το συνολικό budget για την δημιουργία της ταινίας ήταν συνολικά δύο χιλιάδες ευρώ. Το συγκεκριμένο ποσό χρησιμοποιήθηκε για την κάλυψη των εξόδων και των αμοιβών της ομάδας. Το συγκεκριμένο ποσό βοήθησε σημαντικά, γιατί χρειάστηκε να αντιμετωπίσουμε αρκετές δυσκολίες και σε περίπτωση που ο προϋπολογισμός ήταν χαμηλότερος, δε θα ήταν δυνατή η υλοποίηση του project.

Σε πρώτη φάση ασχολήθηκα με την εύρεση των ηθοποιών προχωρώντας σε επικοινωνία με δραματικές σχολές της Αθήνας, δυστυχώς όμως δεν κατάφερα να βρω τα κατάλληλα άτομα. Εν συνεχεία απευθύνθηκα στον δικό μου κύκλο ανθρώπων και έτσι κατάφερα να βρω την Φένια Αποστόλου, τον Γιώργο Καπενή και την Εύα Χριστάνα (πιο συγκεκριμένα με την Εύα Χριστάνα μιλήσαμε πρώτη φορά μέσω κοινωνικών μέσων δικτύωσης). Σημαντικός παράγοντας για την επιλογή των συγκεκριμένων ατόμων, εκτός από την εμπειρία τους στον τομέα της υποκριτικής, ήταν και η εμπειρία που είχα με τον καθέναν τους τη μέρα της γνωριμίας μας. Σε ολόκληρη της διαδικασία επιλογής για το casting ήρθα σε επαφή με αρκετό κόσμο και ενώ ένιωθα ασφάλεια στο κομμάτι της υποκριτικής, δυσκολεύτηκα στην επικοινωνία και θεώρησα πως αυτό ακριβώς θα δημιουργούσε θέματα όσο θα προχωρούσε η διαδικασία (πρόβες - γυρίσματα).

Έχοντας κλείσει τους ηθοποιούς προχώρησα στη δημιουργία και οργάνωση του συνεργείου της παραγωγής. Έπειτα από εκτενείς συζητήσεις γύρω από τον συνολικό αριθμό ατόμων, ο διαθέσιμος προϋπολογισμός επέτρεπε να καλυφθούν τέσσερις θέσεις, πιο συγκεκριμένα ένα άτομο για λήψη πλάνων, ένας τεχνικός ήχου, μια υπεύθυνη για τους φωτισμούς και έναν βοηθό γενικών καθηκόντων. Ταυτόχρονα όμως έπρεπε να κλειδώσει και ο χώρος γυρισμάτων, κάτι το οποίο θα καθόριζε αναγκαστικά και την περίοδο των γυρισμάτων. Βρισκόμασταν κάποιους μήνες πριν την έναρξη των γυρισμάτων και το συγκεκριμένο θέμα πάγωσε για μια περίοδο, γιατί είχε έρθει ο καιρός να ξεκινήσουν οι πρόβες με τους ηθοποιούς.

Οι πρόβες πραγματοποιήθηκαν στο χώρο Παρένθεση στη περιοχή του Γκύζη και διήρκεσαν συνολικά δύο μήνες (Ιούλιο και Αύγουστο) με αρχικό στόχο τα γυρίσματα να πραγματοποιηθούν τον Αύγουστο του 2022 στην πατρική μου οικία στον Πύργο. Κατά τη διάρκεια των προβών αντιμετώπισα την εξής δυσκολία στον τομέα της σκηνοθεσίας, τον τρόπο με τον οποίο επικοινωνούσα τις σκέψεις μου και τα σχόλια μου στους ηθοποιούς. Ως πρώτη απόπειρα σκηνοθεσίας συνειδητοποίησα πως είχα επιλέξει ένα δύσκολο θέμα, αρκετά πυκνό και δαιδαλώδες και για αυτόν τον λόγο αναζήτησα βοήθεια. Ο συνεργάτης μου στο κομμάτι της δραματουργίας παρακολούθησε τις πρόβες και λειτούργησε σαν διερμηνέας μεταξύ μου και των ηθοποιών, καθώς μπορούσε να δώσει ξεκάθαρες απαντήσεις στους ηθοποιούς για το κείμενο και να κατευθύνει

εμένα στην σκηνοθεσία, την μεταφορά δηλαδή του κειμένου σε κινηματογραφική δομή.

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, αρχική τοποθεσία γυρισμάτων είχε οριστεί η πατρική οικία μου στον Πύργο, όμως σύντομα παρουσιάστηκαν ζητήματα που δεν βρισκόμασταν σε θέση να αντιμετωπίσουμε. Αρχικά έπρεπε να λυθεί το θέμα της μεταφοράς τουλάχιστον οκτώ ατόμων από την Αθήνα προς τον Πύργο, που μόνο από οικονομικής άποψης κατανάλωνε σημαντικό ποσό από τον προϋπολογισμό. Επιπρόσθετα βρεθήκαμε αντιμέτωποι με διαφορές στα προγράμματα των ηθοποιών και του συνεργείου και δεν ήταν εύκολο να συγκεντρωθούν όλοι την ίδια περίοδο, οπότε έπρεπε να παρθεί απόφαση για το αν θα μεταφέραμε τα γυρίσματα για ένα εξάμηνο μετά ή αν θα αλλάζαμε την τοποθεσία. Η πρώτη επιλογή απορρίφθηκε άμεσα, καθώς υπήρχε μια σχετική πίεση χρόνου, οπότε η ομάδα παραγωγής κατέληξε στο ότι τα γυρίσματα θα γίνονταν στην Αθήνα και συγκεκριμένα σε θεατρικό χώρο.

Η πρόταση αυτή συζητήθηκε με τον δραματουργό και κρίθηκε πως πρέπει να συμβούν αρκετές αλλαγές στο σενάριο, αλλά και στη σκηνογραφία της ταινίας. Μέχρι εκείνο το σημείο το καλλιτεχνικό τμήμα της παραγωγής είχε ως κεντρικό άξονα τη χρήση φυσικού χώρου, ενώ όταν αποφασίστηκε η χρήση μιας σκηνής θεάτρου συζητήθηκαν οι απαραίτητες αλλαγές, οι οποίες κατέληξαν να μειώνουν σημαντικά το budget για σκηνικά και εξοπλισμό, για τον απλούστατο λόγο πως η σκηνή ντύθηκε με έπιπλα και διακοσμητικά που βρέθηκαν στο θέατρο κατα κύριο λόγο.

Επιπρόσθετα προχωρήσαμε στον δανεισμό εξοπλισμού από το πανεπιστήμιο για την λήψη ήχου και την δημιουργία φωτισμών, τα οποία ελάφρυναν και άλλο το κόστος παραγωγής με αποτέλεσμα να μπορέσω να διαθέσω περισσότερα χρήματα για τις πληρωμές των συνεργατών μου. Πιο συγκεκριμένα ο εξοπλισμός που χρησιμοποιήθηκε από το πανεπιστήμιο αφορούσε τον ήχο και τους φωτισμούς, δηλαδή ένα boom, τρία μικρόφωνα ψείρες, έναν εγγραφέα ήχου, τρία φώτα και τέλος δύο τρίποδα. Με τον εξοπλισμό αντιμετωπίσαμε θέματα κυρίως με τον εγγραφέα ήχου, καθώς είναι περασμένης τεχνολογίας, ειδικότερα στην μεταφορά και επεξεργασία των αρχείων που ηχογραφήθηκαν. Ακόμα, δυσκολευτήκαμε σε ορισμένες στιγμές και με το boom, παρόλο που ήταν καινούργιο. Κλείνοντας θα ήθελα να παραθέσω την λίστα με τους συντελεστές της ταινίας

4.2 In Production

Σε πρώτη φάση επικοινωνήσαμε με το αυτοδιαχειριζόμενο θέατρο “Εμπρός” και καταφέραμε να κλείσουμε τις ακόλουθες ημερομηνίες: 10/9/2022 έως και 14/9/2022. Η πρώτη μέρα αξιοποιήθηκε για κλειδώσουν τα ρούχα που

θα χρησιμοποιούσαμε στη ταινία και στη σκηνογραφία του χώρου. Εντός του προγραμματισμένου χρόνου καταφέραμε να ολοκληρώσουμε αυτό το κομμάτι και να είμαστε έτοιμοι για το γύρισμα της επόμενης μέρας. Αρχικά είχαμε κλείσει τον χώρο για τέσσερις μέρες γυρισμάτων, έχοντας την τελευταία μέρα για να ξαναγυρίσουμε πλάνο αν αυτό ήταν απαραίτητο.

Ευτυχώς καταφέραμε να ολοκληρώσουμε τα γυρίσματα εντός τριών ημερών χωρίς να χρειαστούμε την τελευταία μέρα. Σημαντική δυσκολία ήταν για εμένα η οργάνωση όλων των τμημάτων της παραγωγής, την ώρα που έπρεπε να πάρω και αποφάσεις για τεχνικά ζητήματα. Σε περίπτωση μεγαλύτερου προϋπολογισμού θα ήταν αυτονόητη η προσθήκη ατόμων, υπεύθυνα για τα προγράμματα των ηθοποιών, την προετοιμασία τους όσον αφορά το make up και τα μαλλιά τους. Στη περίπτωση όμως της δικής μας παραγωγής, αυτά έπρεπε να καλυφθούν από τα υπάρχοντα μέλη της ομάδας, αλλά και τους ίδιους τους ηθοποιούς.

Σε μεγάλο βαθμό οι μέρες γυρισμάτων κύλησαν ομαλά, γιατί είχε αφιερωθεί αρκετός χρόνος στη προετοιμασία. Οι πρόβες που συνέβησαν σε διάστημα δύο μηνών έδειξαν να λειτουργούν και οι ηθοποιοί μπόρεσαν να προσαρμοστούν γρήγορα στο πλατό και η ομάδα παραγωγής ήταν έτοιμη να διαχειριστεί όλα τα ζητήματα που προέκυψαν.

4.3 Post Production

Μερικές μέρες μετά την ολοκλήρωση των γυρισμάτων στο θέατρο “Έμπρος” ξεκίνησε το στάδιο του Post Production, το οποίο εμπεριέχει το μοντάζ, την επεξεργασία του ήχου της ταινίας και τέλος την μουσική επένδυση. Σε πρώτο στάδιο ασχολήθηκα με την διαλογή των πλάνων και την οργάνωση τους σε φακέλους για να γίνει η διαδικασία ελαφρώς πιο διαχειρίσιμη και για να υπάρχει εξοικονόμηση χρόνου. Κατά την διάρκεια των γυρισμάτων καταφέραμε να τραβήξουμε και κάποιες επιπλέον λήψεις που δεν είχαν καταγραφεί στο ντεκουπάζ, μιας και έπρεπε να κινηθούμε με βάση τους περιορισμούς που μας επέβαλε ο χώρος. Κατέληξα λοιπόν στο συμπέρασμα πως ανεξάρτητα από την οργάνωση που έχει προηγηθεί, την ημέρα του γυρίσματος είναι πιθανό να αλλάξουν αρκετά πράγματα.

Λόγω διάρκειας και δομής της ταινίας, το κομμάτι του ήχου είναι αρκετά απλό καθώς έπρεπε να συμβεί σε αυτόν μια βασική επεξεργασία (για τα πλάνο τα οποία είχαν διάλογο), ενώ για πρόσθετα ηχητικά τοπία προχωρήσαμε σε

ηχογραφήσεις σε εσωτερικούς και εξωτερικούς χώρους. Αυτό συνέβη στη περίπτωση του τηλεφωνήματος στην αρχή της ταινίας κυρίως και στο ηχητικό κλιπ που παίζει κατά τη διάρκεια του δελτίου ειδήσεων που παρακολουθεί η Ρωξάνη.

Σε σχέση με τη μουσική της ταινία, αρχικά είχε ανατεθεί σε έναν ανεξάρτητο μουσικοσυνθέτη που γνωρίζω προσωπικά, όμως λόγω προσωπικών του δυσκολιών δεν κατάφερε να ολοκληρώσει την σύνθεση. Μέχρι και αυτό το σημείο που γράφεται το θεωρητικό τμήμα της εργασίας και ενώ θεωρητικά διανύουμε ακόμα τη περίοδο του post production, δε γίνεται να μην σχολιάσω το ότι σε κάθε βήμα μέχρι τώρα προκύπτουν διαρκώς νέα εμπόδια τα οποία πρέπει να ξεπεραστούν, ώστε να καταφέρω να έχω την ταινία ολοκληρωμένη. Σχετικά με τη μουσική επένδυση της ταινίας δεν ήθελα να χρησιμοποιήσω τραγούδια που ήδη υπάρχουν, καθώς ήθελα να έχει μια συγκεκριμένη αισθητική. Ευτυχώς μετά την αδυναμία του πρώτου συνθέτη να ολοκληρώσει το έργο, βρέθηκε ένα άλλο άτομο να συνθέσει μουσική και πιο συγκεκριμένα είναι ο συνεργάτης μου και υπεύθυνος στο κομμάτι του ήχου Στράτος Καραγιάννης. Αξίζει να αναφερθεί πως είχε στη διάθεση του ελάχιστο χρόνο να ολοκληρώσει τη μουσική επένδυση. Παρόλα αυτά, κατάφερε να αποτυπώσει ακριβώς την αρχική ιδέα που είχα στο μυαλό μου, μέσα από συζητήσεις και δικά μου σχόλια, παίρνοντας βέβαια και δικές του πρωτοβουλίες. Σε αυτό βοήθησε πολύ το γεγονός ότι βρισκόταν στα γυρίσματα και ως τεχνικός ήχου είχε δει ήδη ένα πρώτο κόψιμο της ταινίας.

Τέλος, στο κομμάτι του post production που αποτελεί τη μεγαλύτερη πρόκληση σε ολόκληρη τη δημιουργική διαδικασία είναι αυτό του μοντάζ. Αφότου έγινε η τελική επιλογή των πλάνων προχώρησα στον πρώτο σχεδιασμό του μοντάζ, παίρνοντας μια μορφή αφηγηματική. Σχετικά με το αφηγηματικό μοντάζ έχει γράψει ο Μαρσέλ Μαρτέν (Marcel Martin, 1984):

“ Ονομάζω αφηγηματικό μοντάζ την πιο απλή και πιο άμεση μορφή μοντάζ, αυτή που συνίσταται στη συνάθροιση των πλάνων βάσει της λογικής ή χρονολογικής σειράς των σεκάνς για την αφήγηση μιας ιστορίας, πλάνων που το καθένα φέρει ένα περιεχόμενο περιορισμένο στην αφήγηση των γεγονότων που συντελεί στην προώθηση της δράσης δραματικά (στη ροή των στοιχείων της

δράσης με αναφορές αιτιότητας) και ψυχολογικά (η κατανόηση του δράματος από το θεατή) ‘.

Σε αντίθετη θέση από αυτό βρίσκεται το εκφραστικό μοντάζ και με βάση τον στόχο μου για την συνολική εικόνα αυτού του εγχειρήματος, το αφηγηματικό μοντάζ ταίριαζε απόλυτα. Βέβαια αυτό διαταράσσεται στον μονόλογο της Ρωξάνης και ακουμπάει πλέον το εκφραστικό, αλλά συμβαίνει μόνο για εκείνη τη στιγμή και μετά επιστρέφει στην αφηγηματική συλλογιστική. Όπως δηλώνει και το όνομα του είναι το ένα σημείο που η Ρωξάνη απελευθερώνει τον εσωτερικό της κόσμο και μιλάει ανοιχτά στον ημιλιπόθυμο σύζυγό της για την πραγματικότητα του εσωτερικού της κόσμου. Αυτό διαρκεί μόνο για τη στιγμή που η Ρωξάνη έρχεται σε επαφή με την ίδια της τη δυσaréσκεια, την ίδια της τη φυλακή και έχει στο έλεος της τον Γιώργο.

Διασκορπισμένα στην ταινία είναι διάφορα στοιχεία camp αισθητικής, όπως για παράδειγμα η εμφάνιση της Βικτώριας στο τηλεφώνημα, καθώς είναι ένα δάνειο από το θέατρο και το πως εφαρμόζεται σε αυτό η συνθήκη του ρεαλισμού. Η βάση του camp σε αυτή την οπτική είναι τα στοιχεία από το θέατρο, με αρχή την χρήση του θεάτρου, έπειτα με την προσέγγιση του κειμένου ως θεατρική πρόζα σε σημεία (κυρίως στους διαλόγους) και αυτά εντάχθηκαν για να μπορέσει να υπάρξει μια ισορροπία ανάμεσα σε αυτούς τους δύο κόσμους.

Για το τι ορίζεται ως camp και ποιες είναι οι ρίζες του, έχει μιλήσει η Susan Sontag στο βιβλίο της “Notes on Camp”, Susan Sontag (1964). Πιο συγκεκριμένα ως σύντομο ορισμό, έχει γράψει πως το ίδιο το camp αγαπά το αφύσικο, είναι λάτρης του τεχνάσματος και φυσικά της υπερβολής. Ένα στοιχείο που θεωρείται ξένο και σε πολλές περιπτώσεις προσβλητικό, βρίσκει σπίτι στη camp αισθητική και όχι απλά νιώθει ασφάλεια εκεί, αλλά βρίσκει γόνιμο έδαφος να αναπτυχθεί. Η Φένια δεν χρειάστηκε πολλές οδηγίες για να ερμηνεύσει την Βικτώρια, δεν υπάρχει κανένας απολύτως λόγος να επιχειρήσεις να τοποθετήσεις εντός ορίων έναν τέτοιο χαρακτήρα, ειδικά από τη στιγμή που τα ίδια της τα βιώματα της δίνουν την επιθυμητή ειλικρίνεια και η προσωπικότητα της δίνουν ζωή σε μερικές σελίδες χαρτί.

Σημαντική επιλογή στο μοντάζ, είναι και τα συνδετικά σημεία μεταξύ των σκηνών. Πιο συγκεκριμένα μεταξύ των συμβάντων που εκτυλίσσονται στην

ταινία, υπάρχουν τα πλάνα που δηλώνουν την ημέρα και την ώρα, ενώ στην εικόνα βλέπουμε ένα άνθος. Από τη στιγμή που είχε αφαιρεθεί το χωροχρονικό πλαίσιο, έπρεπε να δοθεί έστω μια πολύ γενική συνθήκη, η οποία να δηλώνει πολύ γενικές πληροφορίες για να αποφύγουμε μια απόλυτα θεατρική συνθήκη.

Αυτή τη προσέγγιση τη συναντάμε σε σκηνοθέτες όπως ο Στάνλεϊ Κιούμπρικ και πιο συγκεκριμένα στο έργο του “Η Λάμψη”, που χρησιμοποιεί αυτή την τεχνική ως μια μπρεχτική αναφορά. Με αυξανόμενο ρυθμό εντάσσει σύντομα καρέ που δίνουν στην αρχή ένα χαλαρό χρονικό όριο, ενώ όσο περισσότερο βυθίζεται στην παράνοια ο χαρακτήρας που ερμηνεύει ο Τζακ Νίκολσον, αυτά γίνονται όλο και πιο αυστηρά και συγκεκριμένα. Αυτή τη συλλογιστική πορεία ακολουθεί και το μοντάζ της ταινίας, μέχρι τη στιγμή που η Ρωξάνη απελευθερώνεται από τον σύζυγό της και πλέον παύει να υπάρχει. Κατά κάποιον τρόπο, ο χρόνος πλέον κυλάει με έναν άλλο ρυθμό, αυτόν που ορίζει από εδώ και πέρα η Ρωξάνη.

Προτού συνεχίσω θα ήθελα να αφιερώσω μια παράγραφο για να μιλήσω για τα δύο ονόματα που ανέφερα προηγουμένως. Σε πρώτη φάση ο Stanley Kubrick, ένας από τους πιο εμβληματικούς σκηνοθέτες του κινηματογράφου, δανείζεται στοιχεία από τη θεωρία του Bertolt Brecht, Bertolt Brecht (2014), γύρω από το θέατρο. Έχοντας αίσθηση απάθεια για τις έντονες και δραματικές ερμηνείες στο θέατρο, έδρασε αντίθετα από τον Konstantin Stanislavski που πίστευε πως η θεατρική ερμηνεία πρέπει να είναι ποτισμένη με ειλικρίνεια και απλότητα. Σε σχέση με αυτό ο Brecht επαναπροσδιόρισε τη σχέση του θεατή με το θέαμα και χρησιμοποίησε τη σκηνή σαν διδακτικό μέσο που προσπαθεί να εκπαιδεύσει την κριτική σκέψη του θεατή, ενώ ισχυριζόταν πως όταν ο θεατής ταυτίζεται με αυτό που παρουσιάζεται στη σκηνή τότε όλο το εγχείρημα έχει αποτύχει, καθώς τον έχει κυριεύσει το συναίσθημα και όχι η λογική. Σε πολύ πιο απλά λόγια ο Brecht διαρκώς υπενθυμίζει στον κόσμο πως αυτό που συμβαίνει είναι θεατρική παράσταση που θέλει να μεταφέρει κάτι συγκεκριμένο και όχι η πραγματικότητα. Με αυτό σαν οδηγό προχώρησε στη δημιουργία του αποκαλούμενου επικού θεάτρου, στο οποίο η θεματολογία περιστρέφεται γύρω από κοινωνικά ζητήματα και όλοι καλούνται να πάρουν αποφάσεις, ηθοποιοί και κοινό. Για να το πετύχει αυτό αφαιρεί τον τέταρτο τοίχο, χρησιμοποιεί συγκεκριμένη προσέγγιση στην υποκριτική ή πολύ απλά μεταξύ των σκηνών οι

ηθοποιοί - που συχνά ερμηνεύουν πολλαπλούς ρόλους - κρατούν ταμπέλες που δείχνουν στοιχεία όπως αριθμό σκηνής, ώρα μέχρι και μέρα.

Ακριβώς αυτό το στοιχείο δανείζεται και ο Kubrick στη “Λάμψη”, Stanley Kubrick (1980), μεταξύ των ενοτήτων του έργου. Όσο σταδιακά προχωράει ο χαρακτήρας του Jack Nicholson την κάθοδο του στην παράνοια και το έργο οδηγείται στην κλιμακωση του, ο χρόνος γίνεται όλο και πιο συγκεκριμένος, με τις τελευταίες καρτέλες να γράφουν απλά το όνομα της μέρας. Από μόνο του αυτό βγάζει τον θεατή από την συνθήκη πως αυτό που βλέπει είναι απεικόνιση της πραγματικότητας που ζει και τον κατευθύνει σε έναν συγκεκριμένο στοιχείο, κατά επιθυμία του σκηνοθέτη.

Σε συνολικό βαθμό η εμπειρία του μοντάζ μπορεί να συγκριθεί με ένα πολύ σοβαρό χειρουργείο όπου μια κίνηση θέτει συγκεκριμένα μονοπάτια που μπορείς να ακολουθήσεις. Κλείνοντας όμως, θέλω να δηλώσω πως παρά την όποια δυσκολία που αντιμετώπισα κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας, και έπειτα από όλους αυτούς τους μήνες προετοιμασιών, υπάρχει επιτέλους η ολοκληρωμένη η ιστορία της Ρωξάνης.

5. Συμπεράσματα

Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο δε θα ήθελα να πλατειάσω και θα ήθελα να αναφερθώ μονάχα σε κάποιες σκέψεις για την συνολική μου εμπειρία. Η αρχική σκέψη ήταν πως η πτυχιακή μου εργασία θα είχε να κάνει με την κινηματογράφηση και τη δημιουργία κάποιου βίντεο. Με τον καιρό ξεκίνησα την καταγραφή κάποιων ιδεών και ερεθισμάτων, τα οποία αποτελούσαν μέρος κάποιας ιστορίας.

Η δημιουργική διαδικασία ήταν μια εμπειρία από την οποία έλαβα πολλά περισσότερα από όσα περίμενα και δε θα μπορούσε να είχε συμβεί χωρίς την πολύτιμη βοήθεια ολόκληρης της ομάδας. Πήρα γνώσεις και εμπειρία που είναι χρήσιμες για την μετέπειτα πορεία μου στο χώρο της τέχνης. Γνώρισα στοιχεία και πλευρές του εαυτού μου δεν ήμουν σίγουρος ότι υπήρχαν. Παράλληλα, μέσω της συνολικής διαδικασίας, κατάφερα να εμπιστευτώ πτυχές του χαρακτήρα μου και της δημιουργικότητας μου. Σε αυτό συνέβαλε φυσικά και η παρουσία του επιβλέπον καθηγητή της πτυχιακής εργασίας και λέκτορα, Τάσου Λυμπεράκη, ο οποίος μέσω από τα σχόλια και τις συμβουλές του μου έμαθε πως να γίνομαι καλύτερος. Επομένως αυτή η ταινία αποτελεί ένα μάθημα, μια δοκιμασία, καθώς και ένα παιχνίδι αντίληψης και ικανοτήτων. Σίγουρα η “Ρωξάνη” αν είχε συμβεί σε άλλο πλαίσιο θα ήταν διαφορετική ίσως και θα είχε δημιουργηθεί με μεγαλύτερη διαύγεια, όμως ήταν ένα υπέροχο ταξίδι.

6. Βιβλιογραφία

Kamna Kirti, (16 Απριλίου) “*Smashing Patriarchy — One Painting at a Time Artemisia Gentileschi — The female Caravaggio*”

<https://medium.com/the-collector/smashing-patriarchy-one-painting-at-a-time-a50d2e76cb87>

Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού (1984) “*Η γλώσσα του κινηματογράφου, Μαρσέλ Μαρτέν*”

https://biblionet.gr/titleinfo/?titleid=51502&return_url

Bertolt Brecht (18 Οκτ. 2018): *Brecht On Theatre*. Bloomsbury Publishing PLC

Bertolt Brecht (20 Nov. 2014): *Brecht On Performance*. Bloomsbury Publishing PLC

Caravaggio (1592–1593), “*Boy Peeling Fruit*”

<https://renaissancemlewisrasch.weebly.com/boy-peeling-fruit.html>

Susan Sontag (1964): *Notes on Camp*. Penguin Books Ltd.

Χαραλαμπίδης Α. (2018): *Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΑΙΩΝΑ*. UNIVERSITY STUDIO PRESS

Horst-Waldemar J. & F. Anthony J. (2011): *Ιστορία της Τέχνης Η ΔΥΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ*. ΙΩΝ

Hauptmann G. (1999): *ΚΑΛΟΣ ΑΝΤΡΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΝΕΚΡΟΣ ΑΝΤΡΑΣ*. ΛΙΒΑΝΗ

Kane S. (2017): *Η ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΦΑΙΔΡΑΣ*. BIBLIOTHEQUE

Lana Del Rey (2020): *Violet Bent Backwards Over the Grass*. SIMON & SCHUSTER

Σκουμπέλος Θ. & Ρετσίλας Μ. (1996): *Σενάριο και μοντάζ. Εισαγωγή στη θεωρία του μοντάζ, ντεκουπάζ*. ΕΛΛΗΝ.

7. Αναφορές

Λευτέρης Παπαπέτρου (1998-1999) “*Εγκλήματα*” (Τηλεοπτική σειρά). Ena Productions

Νίκος Νικολαΐδης (1962) “*Lacrimae Rerum*” (Μικρού μήκους ταινία). Νίκος Νικολαΐδης

Lars von Trier (2003) “*Dogville*” (Κινηματογραφική ταινία). Vibeke Windeløv

Stanley Kubrick (1980): “*The Shining*” (Κινηματογραφική Ταινία). Robert Fryer, Stanley Kubrick

8. Παράρτημα

8.1 Σενάριο

Βορλόκας Λευτέρης
6986429120

“ΡΩΞΑΝΗ”

LOGLINE

Πολλές είναι οι νύχτες που θέλουμε απλώς να μείνουμε λίγο μόνοι. Ούτε η παρέα, ούτε το ποτό, ούτε και η κηπουρική δε μας χαλαρώνει. Ίσως ένας φόνος να μπορούσε να βοηθήσει.

STORY

Βρισκόμαστε στο 1999. Είναι νωρίς το βράδυ και η Ρωξάνη βρίσκεται στο υπνοδωμάτιο της και παρακολουθεί στις ειδήσεις μια δολοφονία μιας γυναίκας από το σύζυγό της. Νευριάζει τόσο, ώστε να κλείσει την τηλεόραση και να θυμηθεί τον τρόπο που τη μεγάλωσε ο πατέρα της. Έχει την ανάγκη να μιλήσει σε κάποιο άτομο και τηλεφωνεί στη φίλη της τη Βικτώρια, η οποία όμως δεν απαντά. Της αφήνει μήνυμα στον τηλεφωνητή, ενώ αναρωτιέται που βρίσκεται ο άντρας της. Λίγα δευτερόλεπτα μετά φτάνει προς το σπίτι ο σύζυγός της, ο Γιώργος, ταυτόχρονα με την Βικτώρια. Έρχονται σε κόντρα μεταξύ τους, διότι ο Γιώργος της επιτίθεται λεκτικά, μέχρι που εκείνη φεύγει και μπαίνει προς το σπίτι. Αυτός παραμένει έξω, μέσα στο αυτοκίνητο για να αυνανιστεί. Η Ρωξάνη της ανοίγει και κάθονται στο σαλόνι και συζητούν. Κάνουν κουβέντα για παλαιότερα βιώματα τους και συγκλίνουν στις δυσκολίες που τους έχουν δημιουργήσει οι άντρες ανά καιρούς. Στη συνέχεια αντιλαμβάνονται την είσοδο του Γιώργου και κλείνουν γρήγορα τη συζήτηση και συνάντησή τους. Η Βικτώρια φεύγει, ενώ ταυτόχρονα μπαίνει στο σπίτι και ετοιμάζεται να φάει το βραδινό του. Η Ρωξάνη έχει μείνει στο σαλόνι και σκέφτεται. Επίσης, ακούει τον Γιώργο που παραπονιέται. Διακόπτει το γεύμα του ένα τηλεφώνημα, στο οποίο είναι μια γκόμενα του. Η γυναίκα του νευριάζει με το γεγονός και του ζητάει να χωρίσουν. Δεν αντέχει άλλο σε αυτή τη σχέση και θέλει να τον διώξει. Θολωμένη όπως είναι, τον χτυπά στο κεφάλι και τον αφήνει λιπόθυμο. Θεωρεί πως είναι η κατάλληλη στιγμή να του μιλήσει, μιας και ξέρει πως δεν θα τη διακόψει. Έπειτα, του κλείνει το στόμα και τον δένει. Αυτός ξυπνάει, αλλά μετά από λίγα δευτέρα καταλήγει νεκρός. Η Ρωξάνη σκότωσε τον άντρα της.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Ρωξάνη

Η Ρωξάνη είναι μια γυναίκα γύρω στα 30. Γεννημένη και μεγαλωμένη στον Πύργο Ηλείας. Από παιδί βίωσε την καταπίεση και τη στέρηση της ελευθερίας της. Κυρίως από τον πατέρα της, μιας και δε σεβάστηκε την οποιαδήποτε επιθυμία της. Πίστευε πως αφού είναι παιδί του, είναι και κτήμα του. Μέχρι και σήμερα η Ρωξάνη έχει πολύ θυμό μέσα της. Δεν κατάφερε να σπουδάσει όπως ήθελε και ο γάμος (μέσω προξενιού) ήταν μονόδρομος για εκείνη. Βγήκε από ένα πειστικό περιβάλλον και μπήκε σε ένα άλλο. Σήμερα είναι παντρεμένη με το Γιώργο. Είχαν και έχουν τυπικές σχέσεις μεταξύ τους, με εξαίρεση τις στιγμές που καυγαδίζουν και φωνάζουν. Είναι δυστυχισμένη. Στο πρόσωπο του βλέπει πολλές ομοιότητες με τον πατέρα της και δε χαίρεται καθόλου με αυτό. Γενικότερα έχει μία απλή καθημερινότητα. Ασχολείται με τις δουλειές του σπιτιού και περνάει το χρόνο της σκεπτόμενη και πίνοντας. Ενώ θέλει να είναι μόνη της, φοβάται επειδή πάντα είχε κάποιον πάνω από το κεφάλι της. Έχει βρει

όμως ένα τρόπο με τον οποίο μπορεί να ξεσπά την οργή της. Το μόνο κοινό που έχουν μεταξύ τους είναι το σεξ. Δεν είναι μια υγιή ερωτική πράξη. Εκείνη τον δένει, τον χτυπά και βγάζει το θυμό της, ενώ αυτός είναι υποτακτικός και βγάζει τις καύλες του. Ακόμα, η Ρωξάνη μόνο έναν άνθρωπο αισθάνεται κοντά της, την Βικτώρια. Αφησε την Αθήνα και ήρθε σε αυτήν την πόλη τα τελευταία χρόνια. Γνωρίστηκαν τυχαία ένα μεσημέρι στην αγορά. Πλέον είναι δύο πολύ καλές φίλες, που μοιράζονται σκέψεις και τα βιώματα τους. Εμπιστεύονται η μία την άλλη.

Βικτώρια

Η Βικτώρια είναι μία τρανς γυναίκα γύρω στα 30. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα μόνο με τον πατέρα της. Δεν είχαν καθόλου καλές σχέσεις. Ήξερα από μικρή ποια είναι η ταυτότητα της και ένιωθε πολύ όμορφα με αυτό. Καθόλη τη διάρκεια της παιδικής της ηλικίας δεχόταν πίεση από τον πατέρα της και προσπαθούσε να της διδάξει πως “πραγματικά” πρέπει να είναι ένας άντρας. Η Βικτώρια δεν του είπε ποτέ ότι αισθάνεται και είναι γυναίκα. Για χρόνια κουβαλούσε ένα βάρος ενοχής και φόβου μέσα της, παρόλο που ήταν εντάξει με την εαυτή της. Την ημέρα όμως που τελείωσε το σχολείο του μίλησε και εκείνος της είπε πως δεν θέλει άλλες επαφές μαζί της. Αισθανόταν ήδη ελεύθερη, παρά τις δυσκολίες που ήξερε πως έχει να αντιμετωπίσει. Λίγα χρόνια μετά, λατρεύει την ψυχή και το σώμα της. Ζει ανοιχτά την αλήθεια της και είναι άνετη με τη σεξουαλική της ταυτότητα και τη σεξουαλικότητα της. Έχει πολλές δυσκολίες να αντιμετωπίσει με βασικό πρόβλημα την συμπεριφορά των αντρών. Λίγο καιρό μετά αποφασίζει να φύγει από την Αθήνα επειδή ο πατέρας της πέθανε και της άφησε ένα σπίτι κληρονομιά. Το σπίτι αυτό βρίσκεται στον Πύργο Ηλείας. Πίστευε πως θα είναι πιο ήρεμη σε μία επαρχία, μιας και αγαπάει τη φύση. Τις πρώτες μέρες που βρισκόταν εκεί γνώρισε την Ρωξάνη. Αισθάνθηκε πολύ οικεία μαζί της παρόλο που δεν την γνώριζε, μέχρι που έγιναν πολύ καλές φίλες. Υπάρχει κατανόηση, εμπιστοσύνη και αγάπη μεταξύ τους. Όπως η Ρωξάνη, έτσι και εκείνη δεν αντέχει το Γιώργο. Της θυμίζει πολλούς άντρες με τους οποίους έχει συναναστραφεί. Δεν έχει πλέον καμία όρεξη να ασχολείται μαζί τους και την έχουν κουράσει τα προβλήματα που δημιουργούν σε εκείνη και σε όλες τις θηλυκότητες.

Γιώργος

Ο Γιώργος είναι ένας cis straight άντρας, γύρω στα 30. Αντιπροσωπεύει ένα μεγάλο ποσοστό ανδρών που ενδιαφέρονται μόνο για τον εαυτό τους και τίποτα άλλο. Μεγάλωσε στη Βαρβάσαινα, ένα χωριό λίγο πιο έξω από το κέντρο του Πύργου Ηλείας, με τη μικρότερη του αδερφή και γονείς του. Ζούσαν σε ένα μικρό και φτωχικό σπίτι. Μεγάλωσε με αρκετά συντηρητικές ιδέες και αντιλήψεις. Η βασικότερη αρχή που τον δίδαξαν είναι η ανωτερότητα των

ανδρών σε σχέση με τα υπόλοιπα πλάσματα. Τελείωσε με το ζόρι το σχολείο, υπηρέτησε στην αεροπορία για δυο χρόνια και κατάφερε, λόγω μέσων, να αποκτήσει μια καλή θέση στο δημαρχείο της πόλης. Ήταν καλή ευκαιρία για αυτόν να βγάλει λεφτά μέσα από παρανομίες και μαύρα χρήματα. Όσο μεγαλύτερα είναι τα ποσά, τόσο πιο δυνατός αισθάνεται. Μια φορά είχε δώσει κάποια χρήματα σε μια γυναίκα, επειδή βαριόταν τη “μουρμούρα” της. Ξόδευε πολλά λεφτά σε ποτά και φαγητό. Είναι βουλιμικός. Λίγα χρόνια αργότερα, η τύχη τον ευνόησε ξανά. Εξυπηρέτησε έναν άντρα που έμοιαζαν πολύ στο χαρακτήρα. Άρχισαν να κάνουν παρέα. Ένωθε το Γιώργο σαν το γιο που δεν είχε ποτέ. Χωρίς να χάσει χρόνο, τον πάντρεψε με την κόρη του τη Ρωζάνη. Ερωτεύτηκε τα λεφτά της. Την εκμεταλλεύτηκε όσο μπορούσε. Πλέον, έχουν ένα δυστυχημένο γάμο και αυτός πολλές γκόμενες. Γουστάρει όμως που η γυναίκα του τον ξεφτιλίζει στο σεξ. Είναι το μόνο σημείο στο οποίο συμφωνούν. Δε θέλει κάτι άλλο από εκείνη. Όσο κι αν δε θέλει να το παραδεχτεί, ξέρει πως την τρέμει. Αισθάνεται καλά με την εικόνα της σωστής και ήσυχης οικογένειας που προβάλλει προς τα έξω. Μισογύνης, φοβικός και φοβισμένος. Είναι το ιδανικό υπόδειγμα ανθρώπου, όπως λέει και ο ίδιος.

STORYLINE

Σκηνή 1: Η Ρωζάνη κάθεται στο τραπέζι του κήπου της. Ο άντρας της λείπει. Αυτή πίνει και ακούει μουσική στο ραδιόφωνο της. Παράλληλα αναβοσβήνει κάτι μεγάλα σπέρτα που κρατάει στα χέρια της. Μετά από λίγο, παίρνει τηλέφωνο τη φίλη της να δει πως είναι. Η Βικτώρια ακούγεται από το τηλέφωνο λαχανιασμένη και τρομαγμένη. Όσο η Ρωζάνη της κάνει απλές ερωτήσεις, εκείνη της απαντά περίεργα και μπερδεμένα. Της λέει ότι φυτεύει κάτι λουλούδια στον κήπο και ότι δε μπορεί να της μιλήσει άλλο. Κλείνουν το τηλέφωνο και η Ρωζάνη δυναμώνει τη μουσική.

Σκηνή 2: Η Ρωζάνη βρίσκεται στο κρεβάτι του υπνοδωματίου της και βλέπει τηλεόραση. Παρακολουθεί τις ειδήσεις των 20:00. Ένας θυμωμένος σύζυγος σκότωσε τη γυναίκα του επειδή τον απέλυσαν από τη δουλειά. Νευριάζει πολύ με αυτή την είδηση. Κλείνει την τηλεόραση και βγάζει από το συρτάρι του κομοδίνου της τα τσιγάρα και μια φωτογραφία του πατέρα της. Ανάβει τσιγάρο και σκέφτεται την ανατροφή που πήρε από τον πατέρα της, μέχρι που σβήνει το τσιγάρο της πάνω στη φωτογραφία του. Έπειτα, σηκώνεται και καλεί στο τηλέφωνο την Βικτώρια. Δεν το σηκώνει και της αφήνει μήνυμα στον τηλεφωνητή, καθώς κοιτάει έξω από το παράθυρο. Ψάχνει για τον άντρα της. Αφήνει το τηλέφωνο.

Σκηνή 3: Έξω από το σπίτι της Ρωζάνης έρχονται ταυτόχρονα η Βικτώρια και ο Γιώργος (σύζυγος της Ρωζάνης). Η Βικτώρια πάει να μπει στο σπίτι της φίλης της, προσπαθώντας να αγνοήσει τη συνάντησή της με τον Γιώργο. Εκείνος μέσα από το αυτοκίνητο της σφυρίζει και προσπαθεί με χυδαίο τρόπο να την κάνει να του μιλήσει. Εκείνη, έντονα ενοχλημένη του απαντά και

αυτός ξεκινάει να της την πέφτει. Η Βικτώρια, όση ώρα την παρενοχλεί μένει κυρίως αμίλητη και νευριασμένη. Δεν του κάθεται, αποφασίζει να τον αφήσει και να πάει στη φίλη της, χωρίς να δημιουργήσει θέμα. Καθώς προχωρά, ο Γιώργος θυμώνει μαζί της και τη βρίζει, την απειλεί και σταματά μόνο όταν του απαντά με ένα κωλοδάχτυλο. Αυτός καυλωμένος όπως είναι, μένει στο αυτοκίνητο για να αυνανιστεί.

Σκηνή 4: Η Βικτώρια περνάει τον κήπο και χτυπά την πόρτα. Σχεδόν αμέσως, της ανοίγει η Ρωξάνη. Η Βικτώρια δεν αναφέρει κάτι σχετικά με τη συνάντηση που είχε με το Γιώργο. Πίνουν στην υγεία της γυναίκας που πέθανε και μιλούν για τους άντρες και τους πατεράδες τους. Η Ρωξάνη μοιράζεται μαζί της παλαιότερα βιώματά της και καταλήγει στην απόφαση της να χωρίσει από τον άντρα της. Η κουβέντα τους τελειώνει όταν ακούνε την πόρτα του αυτοκινήτου που κλείνει ο Γιώργος. Η Βικτώρια δε θέλει να τον συναντήσει πάλι, οπότε φεύγει. Τη στιγμή που βρίσκεται στην πόρτα της λέει πως θα την ηρεμούσε και εκείνη αν ασχολούταν με τον κήπο. Η Ρωξάνη μένει στο σαλόνι σκεπτική καθώς πίνει και καπνίζει.

Σκηνή 5: Ο Γιώργος μπαίνει στο σπίτι/ κουζίνα και κάθεται στο τραπέζι για να φάει βραδινό. Το τραπέζι είναι ήδη στρωμένο από πριν. Τρώει έντονα με βουλιμικό τρόπο. Παράλληλα παραπονιέται για το φαγητό και σχολιάζει τη γυναίκα του. Δηλαδή, πόσο κακιά είναι και ότι δεν του αξίζει μιας και δεν κάνει τίποτα σωστά. Συνεχίζει λέγοντας για τις ευκαιρίες που είχε με διάφορες γκόμενες και ότι εκείνες ήταν σωστές γυναίκες. Το γεύμα του, το διακόπτει όμως ένα τηλεφώνημα. Προστάζει τη γυναίκα του να πάει εκείνη. Η Ρωξάνη σηκώνεται με νεύρα και σηκώνει το τηλέφωνο. Δεν της απαντάει κανείς και το κλείνει. Καταλαβαίνει πως είναι η γκόμενα του άντρα της και κάθεται στη σκάλα.

Σκηνή 6: Ο Γιώργος το ακούει που ξαναχτυπά, θυμώνει και σηκώνεται για να απαντήσει αυτός. Κινείται τσαντισμένος προς το τηλέφωνο. Ρωτάει τη γυναίκα του γιατί δεν το σήκωνε εκείνη. Απαντά θυμωμένα το τηλέφωνο. Η Ρωξάνη καταλαβαίνει πως είναι η γκόμενα του. Λίγα δευτέρα μετά, το κλείνει και πηγαίνει προς την κουζίνα για να συνεχίσει το φαγητό του. Η Ρωξάνη τον κόβει και του λέει πως θέλει να χωρίσουν. Ο Γιώργος τα χάνει και της λέει πως δε θα συμβεί ποτέ αυτό. Μετά από έναν καβγά που προκύπτει, η Ρωξάνη τον προσελκύει ερωτικά. Έχουν μια ερωτική στιγμή μέχρι που τον χτυπά στο κεφάλι με το ποτήρι της και μένει λιπόθυμος. Στη συνέχεια, βάζει μουσική και αρχίζει να του μιλάει. Εκφράζει παράπονα και σκέψεις που τη βασανίζουν όλη της τη ζωή. Καθώς του αφηγείται ότι εκείνη θέλει, έχει ανέβει από πάνω του για να του κλείσει το στόμα. Τον χαϊδεύει στο πρόσωπο και το σώμα, ώσπου φτάνει στα αρχίδια του και του τα σφίγγει. Έπειτα, παίρνει το καλώδιο του τηλεφώνου, τον γυρίζει μπρούμυτα και του δένει τα χέρια και τα πόδια. Λίγο πριν τελειώσει, ο Γιώργος ξυπνάει και προσπαθεί να φωνάξει για βοήθεια και να λυθεί. Η Ρωξάνη ψύχραιμη αλλά εντελώς θολωμένη περνάει το καλώδιο από το λαιμό του και τον πνίγει. Βάζει όλη της τη δύναμη, μέχρι που καταφέρνει να τον σκοτώσει. Σηκώνεται και ανάβει το πούρο της, πηγαίνει πάνω από το πτώμα του άντρα της

και το σπρώχνει προς το σημείο που είναι η πρίζα του τηλεφώνου για να το συνδέσει. Κάθεται πάνω του και τηλεφωνεί στη φίλη της. Τη ρωτάει αν μπορεί να της δώσει το φτυάρι που της είχε δανείσει.

Σενάριο

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ/ ΚΗΠΟΣ ΡΩΞΑΝΗΣ/ ΝΥΧΤΑ

Η ώρα είναι λίγο μετά τις δύο τα ξημερώματα. Η ΡΩΞΑΝΗ κάθεται στο τραπέζι του κήπου της και ακούει μουσική από το κασετόφωνο. Είναι καθισμένη σταυροπόδι και ακουμπάει τους αγκώνες της στο τραπέζι. Πίνει, καπνίζει και παίζει με ένα πακέτο με σπίρτα. Ανάβει το ένα σπίρτο μετά το άλλο και χαζεύει τη φωτιά. Είναι χαλαρή. Μετά από ένα- ενάμιση λεπτό, τηλεφωνεί στη φίλη της την Βικτώρια.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ (ν.ο.)

(Λαχανιασμένη.) Ποιος είναι;!

ΡΩΞΑΝΗ

(Εαφνιασμένη, αλλά απότομη.) Είσαι καλά κούκλα μου;

ΒΙΚΤΩΡΙΑ (ν.ο.)

(Ανακουφισμένη και ταραγμένη.) Αι στο διάολο. Εσύ είσαι;!

ΡΩΞΑΝΗ

Τι έγινε;

ΒΙΚΤΩΡΙΑ (ν.ο.)

(Μπερδεύει τα λόγια της.) Εεε να.. Τι να έγινε; Τίποτα. Εδώ.. Σκαλίζω τον κήπο. Φυτεύω κάτι φυτά δηλαδή.

ΡΩΞΑΝΗ

(Μπερδευμένη.) Τέτοια ώρα;

ΒΙΚΤΩΡΙΑ (ν.ο.)

(Σοκαρισμένη.) Ναι τέτοια ώρα! Υπάρχει πρόβλημα ;!

ΡΩΞΑΝΗ

Κανένα. Κάνε δουλειά σου.

[Παύση και από τις δύο.]

ΡΩΞΑΝΗ

Τι φυτεύεις;

ΒΙΚΤΩΡΙΑ (ν.ο.)

(Ενοχλημένη.) Κρίνους. Φυτεύω κρίνους.

ΡΩΕΑΝΗ

Που τους βρήκες;

ΒΙΚΤΩΡΙΑ (ν.ο.)

(Ξεφυσάει.) Θα στα πω από κοντά, όταν σου επιστρέψω το φτυάρι.

ΡΩΕΑΝΗ

(Σα να αισθάνεται κάτι.) Αα! Ναι. Το κλαδευτήρι δεν ήθελες μόνο;

ΒΙΚΤΩΡΙΑ (ν.ο.)

Ναι.

ΡΩΕΑΝΗ

Τότε;

ΒΙΚΤΩΡΙΑ (ν.ο.)

(Με νεύρα.) Ρωξάνη, βγαίνοντας από την αποθήκη σκέφτηκα πως θα το χρειασιώ. Τελευταία στιγμή θυμήθηκα πως μου είχαν φέρει κάτι βολβούς. Γι' αυτό πήρα το φτυάρι.

ΡΩΕΑΝΗ

(Ειρωνικά.) Βολβούς;

ΒΙΚΤΩΡΙΑ (ν.ο.)

Ναι! (Με ανησυχία.) Κρίμα δε θα ήταν απλά να σαπίσουν σε μια σακούλα;

ΡΩΕΑΝΗ:

(Καταλαβαίνει πως κάτι συμβαίνει.) Ναι. Πολύ κρίμα.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ (ν.ο.)

(Πολύ βιαστική.) Ναι. Λοιπόν. Ciao τώρα.

[Τέσσερις μέρες αργότερα]

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ/ ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟ ΡΩΕΑΝΗΣ/ ΜΕΡΑ

Η ΡΩΕΑΝΗ είναι καθισμένη στο κρεβάτι της και περιμένει να επιστρέψει ο Γιώργος. Με τα χέρια της αγκαλιάζει τα γόνατα της, ενώ κρατάει το τηλεκοντρόλ. Παρακολουθεί τηλεόραση και νευριάζει κάθε φορά που συναντά εκπομπές με άντρες. Αλλάζει συνέχεια κανάλια. Σταματά στις ειδήσεις και ακούει την παρουσιάστρια..

Τηλεόραση

Λίγες μόνο μέρες μετά τη δολοφονία γυναίκας αλβανικής καταγωγής από άνδρα του αστυνομικού σώματος, νέα τραγωδία έρχεται να σοκάρει ολόκληρο το πανελλήνιο. Τρόμο και ανησυχία προκάλεσε η ανατριχιαστική αποκάλυψη, ότι το ανθρωπόμορφο κτήνος που βίασε και βασάνισε μέχρι θανάτου την 42χρονη γυναίκα στα Κρέστενα είναι ο ίδιος ο άντρας της. Έπειτα από εικοσιτετράωρη ανάκριση, ο σαδιστής ανθρωποκτόνος ομολόγησε το αποτρόπαιο έγκλημα, ενώ η αστυνομία αναγκάστηκε να τον φυγαδεύσει στην Πάτρα, όταν συγγενείς της αδικοχαμένης γυναίκας απείλησαν να τον λιντσάρουν. Σήμερα θα οδηγηθεί στον εισαγγελέα. Οι απεσταλμένοι του καναλιού μας Μπέτι Καρανικόλα και Ευαγγελία Στεφανίδου μεταδίδουν-

ΡΩΞΑΝΗ

(Θυμωμένη) Αν είναι δυνατόν! Κι'άλλη;
(Κλείνει την τηλεόραση) Κι'άλλη ρε μαλάκα;;

[Μένει καθισμένη στο κρεβάτι. Ανοίγει το συρτάρι του κομοδίνου της και βγάζει μια φωτογραφία του πατέρα της. Ανάβει ένα τσιγάρο και κοιτάει τη φωτογραφία, μέχρι που το σβήνει πάνω στο πρόσωπο του πατέρα της. Σηκώνεται παίρνει το τηλέφωνο και καλεί τη Βικτώρια. Δεν τη βρίσκει και της αφήνει μήνυμα στον τηλεφωνητή, καθώς στέκεται στο παράθυρο.]

ΡΩΞΑΝΗ

(Αναστατωμένη.) Η Ρωξάνη είμαι. Κανένα σημείο ζωής από τον άχρηστο. (Κάνει άσκοπες βόλτες στο δωμάτιο.) Λες να τον σκότωσαν και μου το κρύβουν; Χμ. Όταν τελειώσεις πάρε με ένα τηλέφωνο. Τα νεύρα μου δεν είναι καλά από το πρωί. Γεια.

[Κλείνει το τηλέφωνο. Ανοίγει την τηλεόραση και πέφτει πάλι στη δολοφονία που έμαθε νωρίτερα. Κλείνει πάλι την

τηλεόραση και κατευθείαν ξανακαλεί τη φίλη της και αφήνει μήνυμα.]

ΡΩΞΑΝΗ

Ναι καλά. Βασικά, πέρνα από εδώ αν έχεις κανένα κενό. Δε μπορώ να τα λέμε από το τηλέφωνο. Έλα γεια.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ/ ΚΗΠΟΣ ΓΙΩΡΓΟΥ/ ΜΕΡΑ

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ φτάνει με το αυτοκίνητο στο σπίτι του και λίγο πριν παρκάρει βλέπει την ΒΙΚΤΩΡΙΑ να καταφθάνει. Ο ΓΙΩΡΓΟΣ φαίνεται αρκετά ευδιάθετος. Η Βικτώρια κρατάει στα χέρια της σε ένα σακουλάκι κάτι βολβούς. Τον παρατηρεί αλλά δε σταματάει.

ΓΙΩΡΓΟΣ

(Χυδαίος και λίγο μεθυσμένος) Ειι κ...α. Σπίρτο είσαι μάνα μου.

[Η Βικτώρια τον αγνοεί, δεν απαντά και συνεχίζει να περπατά.]

ΓΙΩΡΓΟΣ

Ψιτ. Μίλα ρε, δε δαγκώνω πολύ εγώ.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

(Γυρίζει προς το Γιώργο πολύ ενοχλημένη.) Τι θες άνθρωπέ μου;

ΓΙΩΡΓΟΣ

(Μιλάει σα λιγούρης.) Να μου κάτσεις. Δε σε έχει πάρει κανείς σαν εμένα.

[Η Βικτώρια του γυρίζει την πλάτη και πηγαίνει προς το σπίτι.]

ΓΙΩΡΓΟΣ

(Φωνάζοντας) Αν δεις την π...α μου παλιο.....α δε θα ξεκολλάς από πάνω μου.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

(Απαντά με κωλοδάχτυλο) Θα ξεράσω, σκάσε.

ΓΙΩΡΓΟΣ

(Θυμώνει πολύ γρήγορα) Άντε γ.....υ ρε βρωμιάρη. Μας έχεις κάνει ρεζίλι. Μοιάζεις με άντρα ρε. Σιγά που θα σου καθόμουν κιόλας.

Η ΒΙΚΤΩΡΙΑ κατά την είσοδο της στο σπίτι κλείνει με δύναμη την πόρτα και ο ΓΙΩΡΓΟΣ μένει στο αυτοκίνητο για να αυνανιστεί.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ/ ΣΑΛΟΝΙ ΡΩΕΑΝΗΣ/ ΒΡΑΔΑΚΙ

Η ΡΩΕΑΝΗ ανοίγει την πόρτα. Η ΒΙΚΤΩΡΙΑ περνάει μέσα στο σαλόνι.

ΡΩΕΑΝΗ:

(Μελαγχολικά) Πέρνα.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ:

(Θυμωμένη αλλά προσπαθεί να δείξει πως δεν την άγγιξε η συνάντησή της με το Γιώργο. Κάθεται στον καναπέ.) Ααχχ.. Έξω είναι ο δικός σου.

ΡΩΕΑΝΗ

(Είναι όρθια και βάζει ποτά.) Τι κάνει έξω το κτήνος;

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Νομίζω κ.....ε που δεν του έκατσα.

ΡΩΕΑΝΗ

Α μάλιστα. Έχουμε δηλαδή τρία λεπτά να τα πούμε. (Δίνει το ποτό στην Βικτώρια και τσουγκρίζουν) Σε 'κείνη.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Αχχ. Στην ηρεμία που θα βρει. (Πίνει.) Μωρή τι ήταν και αυτό; Είμαστε σοβαρές; Τι μυαλό είναι αυτό που έχουν οι άντρες!

ΡΩΕΑΝΗ

(Απηυδισμένη.) Τι να σου πω ρε Βικτώρια. Κάθε μέρα βρίσκεσαι με άντρες, εγώ κάθε μέρα βλέπω τον άλλον και δεν ξέρω. Δε με νοιάζει καν να καταλάβω τι έχει ο ηλίθιος εγκέφαλος τους.

[Η Βικτώρια συμφωνεί, κουνώντας το κεφάλι της.]

ΡΩΕΑΝΗ

(Με ειρωνεία και αηδία.) Αλλά μια χαρά περνάνε αυτοί. Κάνουν ότι θέλουν. Μπράβο τους.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Και μπράβο μας. Που δεν κάνουμε έτσι.

ΡΩΕΑΝΗ

Ναι.. αλλά πρέπει να ζούμε με αυτούς.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Πίνεις πολύ. Το ξέρεις έτσι?

ΡΩΕΑΝΗ

(Καθώς καταπίνει γουλιά.) Το ίδιο πίνουμε. (Μόλις παρατηρεί το σακουλάκι.) Τι είναι αυτο;!

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Ε είναι από τους βολβούς που φύτεψα τι προάλλες. Θυμάσαι; Σκέφτηκα να σου φέρω.

ΡΩΕΑΝΗ

(Την κοιτάζει χαμογελώντας.) Αα ναι ναι.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

(Καταλαβαίνουν η μία την άλλη με τα μάτια.) Ναι καλέ.

ΡΩΕΑΝΗ

Δεν είχες καμία ανησυχία σχετικά με τα φυτά;

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Όχι ευτυχώς! Όχι. Όλα καλά. (Βιαστικά προσπαθεί να αλλάξει θέμα συζήτησης.) Να σου πω. Φύτευσε τους μετά. Να πιάσουν και την υγρασία της νύχτας. Δε θέλουν και τίποτα αυτά. Εγω λίπασμα δεν έβαλα. Εσύ αν θέλεις πάντως-

ΡΩΕΑΝΗ

(Ζορισμένη.) Έλα ρε Βικτώρια. Πότε να τα προσέχω; Έχω να προσέχω τον άλλον όλη μέρα. Τι μου τα έφερες τώρα κι αυτά;

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Καλά ρε αγάπη τώρα, δε σου έβαλα και καμιά θηλιά στο λαιμό. Ηρέμησε. Τι φροντίδα να έχουν δυο λουλουδάκια. Μη μου τρελένεσαι-

ΡΩΞΑΝΗ

(Θυμωμένη.) Μη μου μιλάς για τρέλες και θηλιές τώρα. . Τα ακούω που τα ακούω κάθε φορά που πηδιόμαστε με τον γελοίο.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Ναι άνοιξα κι εγώ τώρα θέμα. Sorry. (Πίνει) Τι να κάνεις κι εσύ που γουστάρει τόσο πολύ να τις τρώει;

ΡΩΞΑΝΗ

Γουστάρει. Κι εγώ μάλλον να μου το λέει. Μου βγαίνει πιο εύκολα να τον δένω και να τον βαράω. Και είναι πολύ γλυκό να δίνεις μπουνιές σε αυτόν που μισείς. (Πλησιάζει την Βικτώρια πιο ήρεμη.) Μη με λες και εσύ τρελή.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

(Κοιτάει τη Ρωξάνη και μένει σιωπηλή. Αρχίζουν τα σκυλιά του κήπου να γαβγίζουν.)

ΡΩΞΑΝΗ

Πως πήγε η δουλειά;

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Εντάξει πήγε. Πιάστηκε η πλάτη μου βέβαια δυο ώρες ξαπλωμένη. Δεν τελείωνε με τίποτα ο κ. Λάμπης. Πάλι καλά που τα σκάει χοντρά.

ΡΩΞΑΝΗ

(Ειρωνική) Ορίστε ο κ. Λάμπης.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Χμ. Εσύ; Πως είσαι;

ΡΩΞΑΝΗ

Ότι βλέπεις. (Παύση.) Αποφάσισα να χωρίσω.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

(Έρχεται πιο κοντά της και σχεδόν ψιθυρίζει) Κόφτου τα α.....α. (Γυρίζει στη θέση της.) Μπράβο σου ρε συ.

ΡΩΞΑΝΗ

(Απευθύνεται στα σκυλιά.) Ησυχάστεε! (Κλείνει το παράθυρο δίπλα της.) Θέλω επιτέλους να είμαι μόνη μου. Να νιώθω ήρεμη στην αναρχία μου. Για πόσο θα πλαγιάζω σε ένα νεκροκρέβατο ρε καλή μου;

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Ναι, δίκιο έχεις. Έχετε καιρό να κάνετε σεξ στο κρεβάτι ε;

ΡΩΞΑΝΗ

(Με απορία.) Γιατί να κάνουμε;

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Εέρω 'γω.

ΡΩΞΑΝΗ

Δεν απολαμβάνω κάτι. Να εκτονωθώ θέλω. Δε βγαίνει και εύκολα το αίμα του απ'τα σεντόνια.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

(Την κοιτάζει καταφατικά και με προσοχή.)

ΡΩΞΑΝΗ

Τα ίδια θα έπρεπε να είχε κάνει και η μάνα μου στον άλλον.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Τον πατέρα σου;

ΡΩΞΑΝΗ

Ναι. Έστω μια φορά. Να βγάλει από μέσα της όλη αυτή τη θλίψη που της προκάλεσε ο μαλάκας.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Δεν το έκανε ποτέ;

ΡΩΞΑΝΗ

Όχι. Μόνο όταν έκλαιγε γονατιστή στο νεροχύτη. Όσο έπλενε τα πιάτα. Ποτέ δεν ξέσπασε σε αυτόν.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Σκατά ρε πούστη μου. Σκατά.

ΡΩΞΑΝΗ

Και τα ίδια σκατά είναι και ο Γιώργος.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Τι μαλάκες που είναι ρε.

ΡΩΞΑΝΗ

Πολύ ρε αγάπη μου.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

(Νευριασμένη και στεναχωρημένη) Πάντως και ο δικός μου ο πατέρας, έτσι ήταν. Έναν άντρα εκπαίδευσε και καταπίεζε επί χρόνια, μέχρι που το έσκασα. (Με ευχαρίστηση.) Και έγινα και πουτάνα. Όλοι τους να στρατολογήσουν θέλουν. Με τον έναν ή τον άλλο τρόπο.

ΡΩΞΑΝΗ

(Με ένταση.) Δε νιώθει ρε. Κανέννας τους. Ήρεμη να θες να είσαι, εκεί αυτοί. Σε πρήζουν.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Δεν κάνουν τίποτα. Τίποτα. Μόνο σκοτώνουν αθώες ψυχές.

[Ακούμε να κλείνει η πόρτα του αυτοκινήτου του Γιώργου.]

ΡΩΞΑΝΗ

(Ενοχλημένη) Α. Να τος.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Α καλά. Φιλενάδα φεύγω. Δε μπορώ να τον ξαναδώ με τίποτα όμως.

ΡΩΞΑΝΗ

Ναι. Άντε. Να τελειώνω κι εγώ με αυτό το θέμα.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Θα του μιλήσεις απόψε; Αν χρειαστείς κάτι πάντως, πάρε με. Σπίτι θα είμαι.

ΡΩΞΑΝΗ

Τι να χρειαστώ; Πρέπει να πάω στην αδερφή του σε λίγο. Θα του μιλήσω μετά.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Αααα. Τι θέλει αυτή πάλι;

ΡΩΞΑΝΗ

Όχι αυτή. Αυτός. Θέλει να της πάω κάτι πράγματα και θα περιμένω να κλείσει το μαγαζί της. Με έπρηξαν.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Α και δε μπορεί αυτός; Αδερφή του είναι. Καλά τι λέω και εγώ..

ΡΩΞΑΝΗ

Ναι άστο. Άντε πήγαινε.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Ναι. (Με πονηρό ύφος.) Κοίτα, αν τον διώξεις σήμερα, ασχολήσου με τον κήπο που σου λέω. Θα ξεχαστείς.

ΡΩΞΑΝΗ

(Μειδίαμα) Καλή σου νύχτα Βικτώρια.

Η ΒΙΚΤΩΡΙΑ φεύγει, ενώ μπαίνει από την πόρτα της κουζίνας ο Γιώργος. Η ΡΩΞΑΝΗ μένει στο σαλόνι.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ/ ΚΟΥΖΙΝΑ ΓΙΩΡΓΟΥ/ ΒΡΑΔΑΚΙ

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ μπαίνει στην κουζίνα και κάθεται στο τραπέζι. Είναι ήδη στρωμένο και τον περιμένει ένα πιάτο φαί. Μπαίνει κάπως ατσούμπαλα και φαίνεται λίγο νευριασμένος σχετικά με τη συνάντηση που είχε με τη Βικτώρια.

ΓΙΩΡΓΟΣ

(Είναι όρθιος πάνω από το πιάτο. Το κοιτάει και το μυρίζει με αηδία.) Πω ρε παιδάκι μου. Τι σκατά έχεις φτιάξει πάλι; Π.....α.. Άχρηστη ρε φίλε. (Κάθεται και απευθύνεται στη Ρωξάνη.) Ψαρόσουπα δε σου είπα; Μαλάκα.. Πόσο άχρηστη. (Αρχίζει να τρώει με βουλιμία) Αχχ. Λες και κάνεις τίποτα όλη μέρα εδώ μέσα. Σα μάγισσα. Τι μου την έδωσε και το άλλο το α.....ι. (Καταπίνει) Άλλος από εκεί. Τουλάχιστον έχεις φράγκα μωρή! (Χαμηλόφωνα.) Ε ρε και να σε φόρτωνα σε καμιά καρότσα. (Με γεμάτο στόμα.) Τρελή ρε μαλάκα. Γυναίκες. Όποια δε σέβεται τρώει σφαλιάρα. Σαν το άλλο το τραβέλι που κουβαλάει εδώ μέσα. (Καταπίνει.) Δε θα το πετύχω πουθενά;

[Χτυπάει το τηλέφωνο για αρκετά δευτερόλεπτα. Ο.Σ.]

ΓΙΩΡΓΟΣ

(Θυμωμένος.) ΑΑ! Σήκωσέ το μωρή. Δίπλα σου είναι. (Πίνει ποτό.) Μια ξυλιά και μια π.....α θες κάθε μέρα και θα στρώσεις. ΕΕ σήκωσέ το!

ΡΩΞΑΝΗ

(screen off) Σκάσεε!

ΓΙΩΡΓΟΣ

Αν σου σκάσω δυο μπουκέτα θα σου πω εγώ. Αχάριστη!

[Βλέπουμε από την κουζίνα τη ΡΩΞΑΝΗ να έχει σηκωθεί και να φτάνει πάνω από το τηλέφωνο και να το σηκώνει. Περνούν κάποια δευτερόλεπτα και το κλείνει. Κοιτάει με μίσος το

ΓΙΩΡΓΟ που τρώει και κάθεται στη σκάλα. Συνεχίζει να παρατηρεί το ΓΙΩΡΓΟ.]

ΓΙΩΡΓΟΣ

Μα πόσο αχάριστη;! Την έβαλα σπίτι μου και αυτή-

[Εανά χτυπάει το τηλέφωνο. Η Ρωξάνη δεν το σηκώνει.]

ΓΙΩΡΓΟΣ

(Φωνάζοντας στη Ρωξάνη.) Δε θα το ξαναπώ! Τελείωνε. (Θυμωμένος.) Εεα γ.....υ για τηλέφωνο!

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ/ ΣΑΛΟΝΙ ΡΩΞΑΝΗΣ/ ΒΡΑΔΥ

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ σηκώνεται από το τραπέζι και μπαίνει στο σαλόνι για να απαντήσει το τηλέφωνο. Στα χέρια του κρατάει μία πετσέτα, με την οποία σκουπίζει το στόμα και τα χέρια του. Η ΡΩΞΑΝΗ είναι πλέον αρκετά μεθυσμένη. Φαίνεται ψύχραιμη αλλά πολύ κουρασμένη. Ο ΓΙΩΡΓΟΣ είναι θυμωμένος.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Τι θα γίνει; Θα συνεχίσεις να λες ψέματα και μαλακίες;; (Σηκώνει το τηλέφωνο και γυρίζει πλάτη στη γυναίκα του.)

ΡΩΞΑΝΗ

Δε θα το σηκώνω στις γκόμενες σου Γιώργο.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Έλα! (Ψιθυριστά.) Τι θες; Δε γίνεται. Βούλωστο δε μπορώ τώρα. Παράτα με θα σε πάρω εγώ μετά.

[Κλείνει το τηλέφωνο και πηγαίνει προς την κουζίνα.]

ΡΩΞΑΝΗ

Λοιπόν έλα, έξω. (Κοιτάζονται) Όπως είσαι έξω!

ΓΙΩΡΓΟΣ

Τι λες μωρέ;

ΡΩΞΑΝΗ

Λέω ότι χωρίζουμε Γιώργο. Έξω.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Εεε ρε την Παναγία μου. Είσαι καλά;

ΡΩΞΑΝΗ

Όπως είσαι! Φεύγεις από το σπίτι.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Τράβα ρε! Μη σε πετάξω απ' έξω. Δεν πάω πουθενά. Εδώ είναι το σπίτι μου.

ΡΩΞΑΝΗ

Με τα δικά μου λεφτά το έχτισες.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Με τα α.....α μου το έχτισα.

ΡΩΞΑΝΗ

(Με αηδία.) Δε βαρέθηκες να είσαι έτσι;

ΓΙΩΡΓΟΣ

(Μπερδεμένος.) Τι λες μωρέ;

ΡΩΞΑΝΗ

Ρε θέλω απλά να φύγεις από εδώ μέσα.

ΓΙΩΡΓΟΣ

Βάλε καλά στο μυαλό σου ότι δε γλιτώνεις από μένα.

ΡΩΞΑΝΗ

Έχεις ξεφύγει ε. Δε θες να με θυμώσεις.
(Έξαλλη.) Κάν' την από εδώ!

ΓΙΩΡΓΟΣ

Είμαι καψούρα σου. Ότι και να κάνεις σε μένα θα γυρίσεις.

ΡΩΞΑΝΗ

(Τον κοιτάει δυναμικά.) Ναι. Τελείωσες;

ΓΙΩΡΓΟΣ

Τι λές μωρή;

ΡΩΞΑΝΗ

Όχι μωρή τη Ρωξάνη. (Ανοίγει αργά τα πόδια της.) Χόρτασες;

ΓΙΩΡΓΟΣ

(Φαίνεται μπερδεμένος. Αρχίζει να υποτάσσεται.) Εγώ; (Καυλωμένος.) Ποτέ δε χορταίνω εγώ. (Πηγαίνει προς τη Ρωξάνη, ενώ βγάζει τη μπλούζα του.)

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ, καυλωμένος όπως είναι, πηγαίνει προς τη ΡΩΞΑΝΗ, μέχρι που εκείνη τον σταματά.

ΡΩΞΑΝΗ

(Απόλυτη και αυστηρή) Κάτσε κάτω.
Γλείψε μου τα πόδια. Ανέβα προς τα πάνω. Συνέχισε. (Ο ΓΙΩΡΓΟΣ κάνει ότι της λέει.) Κοίτα με.

[Η Ρωξάνη απολαμβάνει για ένα λεπτό αυτό που συμβαίνει μέχρι που τον χτυπάει στο κεφάλι με το ποτήρι της. Ο Γιώργος πέφτει κάτω και μένει ημιλιπόθυμος και καυλωμένος. Πηγαίνει, βάζει μουσική και επιστρέφει σιγά-σιγά σε αυτόν.]

ΡΩΞΑΝΗ

Όταν σε σκοτώσω θα βάψω το σπίτι.
(Περπατώντας γύρω του.) Μόνη μου. Να φύγει από τους τοίχους η βρωμιά σου. Θα το βύθιζα στον ωκεανό για να βγει η γλοιώδης ύπαρξή σου από μέσα. Θα είμαι ολόγυμνη για να θυμάμαι τις φορές που με έλεγες π.....α. (Ανεβαίνει από πάνω του και του κλείνει το στόμα με την πετσέτα που κρατούσε. Τον χαϊδεύει στο πρόσωπο κάπως ατσούμπαλα.) Θα είμαι γυμνή για να μην έχω ταυτότητα. Θα σε σκοτώσουμε όλες μαζί. Όλες όσες σκοτώνες στο παρελθόν. Αλλά τώρα είμαστε οι δυο μας. (Συνεχίζει να χαϊδεύει και το υπόλοιπο σώμα με πορεία προς τα κάτω,) Είσαι ένας μπάσταρδος που μόνο καταστρέφεις. Μόνο πληγώνεις. Εμένα και τους γύρω σου. Δε με σεβάστηκες ποτέ. Κάθε γυναίκα που πήδηξες δεν τη θέλησες ποτέ. (Του σφίγγει με δύναμη τα α.....α και σηκώνεται πάνω.) Θα κρατήσω τα μακριά μου νύχια όμως. Θέλω πολύ να σου βγάλω τα μάτια και να σου ξεριζώσω την γλώσσα. Επιτέλους να το βουλώσεις. (Παίρνει το καλώδιο του τηλεφώνου και το μαζεύει, με αργό τρόπο, στα χέρια της.) Σιχαίνομαι με όλη μου τη ψυχή την π.....α σου. Σε πηδούσα για να βγάλω την υστερία μου. Απλά γούσταρα να σε δέρνω στο σεξ. (Τον φτύνει και τον γυρίζει μπρούμυτα. Μαζεύει τα πόδια και τα χέρια του και περνάει γύρω τους το καλώδιο.) Για λίγη ώρα να μην έχεις βούληση. Να μην έχεις τι να τα κάνεις αυτά τα α.....α.

[Ολοκληρώνει το δέσιμο και ο Γιώργος ξυπνάει.]

ΓΙΩΡΓΟΣ

(Μουγκρίζοντας προσπαθεί να λυθεί και να φωνάξει για βοήθεια.)

ΡΩΕΑΝΗ

(Ακουμπάει το κεφάλι της κοντά στο δικό του και μιλάει πιο χαμηλά.) Με έβλεπες γυμνή, με κατακόκκινα χείλη. Δε μου είπες ποτέ ότι είμαι όμορφη. (Τον καβαλάει και περνάει το υπόλοιπο καλώδιο γύρω από το λαιμό του.) Ο θάνατος σου θα είναι το κερασάκι στην τούρτα που εσυ έφτιαξες. Εσύ με έφτιαξες γι' αυτό. Εσείς μας φτιάξατε. Πιστεύετε ότι μας φτιάξατε. (Ονειροπολώντας του σφίγγει το λαιμό.) Όταν σε σκοτώσω θα ταξιδέψω με αεροπλάνο. Ότι θα σε πνίξω με έχει ήδη απογειώσει. Ήδη σκέφτομαι έναν κόσμο χωρίς εσένα. (Βάζει όλη της τη δύναμη για να τον σκοτώσει.) Μόνο με εμένα. Χαρούμενο εγώ. Ελεύθερο εγώ..

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ είναι νεκρός. Η ΡΩΕΑΝΗ σηκώνεται και συνειδητοποιεί τι έχει μόλις κάνει. Πίνει από το μπουκάλι και ανάβει το πούρο της. Πλησιάζει τον πεθαμένο άντρα της και τον σέρνει προς το τηλέφωνο. Συνδέει το καλώδιο με την συσκευή και την πρίζα και κάθεται πάνω του.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ (ν.ο.)

Παρακαλώ;

ΡΩΕΑΝΗ

(Ταλαιπωρημένη αλλά δυνατή.) Έλα.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Α, έλα μου. Όλα καλά;

ΡΩΕΑΝΗ

Ναι. Να σου πω. Τελικά δεν έχω δουλειά μετά. Οπότε, δε φέρνεις εκείνο το φυτάρι; Να φυτέψω και εκείνους τους βολβούς που μου 'φερες.

[Παύση και από τις δυο.]

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

(Καταλαβαίνει τι έχει συμβεί περίπου.)
Οκει.

ΡΩΕΑΝΗ

(Χαμογελώντας.) Οκει.

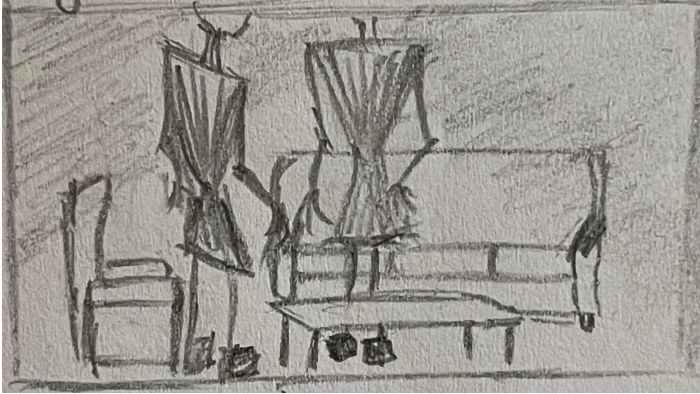
Η ΡΩΕΑΝΗ κλείνει το τηλέφωνο και σβήνει το πούρο της πάνω στο ΓΙΩΡΓΟ.

8.2 Ντεκουπάζ

(Δείγμα της 4ης σκηνής)

4 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ/ΘΕΑΤΡΟ/ΝΥΧΤΑ

Πλάνο 1:

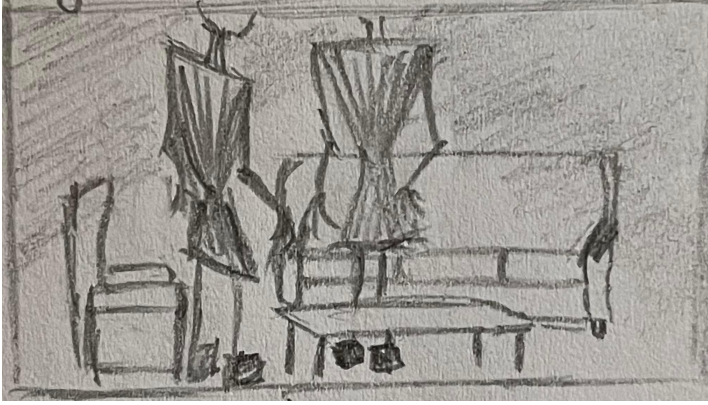
	<p>ΡΩΕΑΝΗ Πέρα. ΒΙΚΤΩΡΙΑ Αααχ.. έξω είναι ο δικό σου. ΡΩΕΑΝΗ Τι κάνει έξω το κτίνος; ΒΙΚΤΩΡΙΑ Νομίζω καύλωσε που δεν του έκατσα. ΡΩΕΑΝΗ Αα μάλιστα. Έχουμε δηλαδή τρια λεπτά να τα πούμε.</p>
<p>Ολόκληρη φιγούρα, οριζόντιο κάδρο. Οι δύο φίλες μπαίνουν από τα δεξιά του κάδρου και κάθονται. Συζητούν.φακός</p>	

(εστιακή απόσταση, διάφραγμα), φώτα, ηχοληψία.	
--	--

Πλάνο 2:

	<p>ΡΩΞΑΝΗ Σε 'κείνη. ΒΙΚΤΩΡΙΑ Ααχ. Στην ηρεμία που θα βρει. Μωρή τι ήταν και αυτό; Είμαστε σοβαρές;</p> <p>• • •</p> <p>ΡΩΞΑΝΗ Αλλά μια χαρά περνάνε αυτοί. Κάνουν ότι θέλουν. Μπράβο τους. ΒΙΚΤΩΡΙΑ Και μπράβο μας που δεν κάνουμε έτσι.</p>
<p>Μέσο, οριζόντιο κάδρο. Οι δύο φίλες συζητούν. φακός (εστιακή απόσταση, διάφραγμα), φώτα, ηχοληψία.</p>	

Πλάνο 3:

	<p>ΡΩΞΑΝΗ Ναι.. αλλά πρέπει να ζούμε με αυτούς.</p> <p>• • •</p> <p>ΡΩΞΑΝΗ Δεν είχες καμία ανησυχία με τα φυτά;</p>
<p>Ολόκληρη φιγούρα, οριζόντιο κάδρο. Οι δύο φίλες συζητούν. φακός (εστιακή απόσταση, διάφραγμα), φώτα, ηχοληψία.</p>	

Πλάνο 4:

ΒΙΚΤΩΡΙΑ
Όχι ευτυχώς! Όχι.
όλα καλά. Να σου
πω.-

...

ΒΙΚΤΩΡΙΑ
Καλά ρε αγάπη
τώρα, δε σου
έβαλα και καμιά
θηλιά στο λαιμό.
Ηρέμησε. Τι
φροντίδα να έχουν
δυο λουλουδάκια.
Μη μου
τρελένεσαι-

Μέσο, οριζόντιο κάδρο. Οι δύο φίλες
συζητούν. φακός (εστιακή απόσταση,
διάφραγμα), φώτα, ηχοληψία.

Πλάνο 5:

ΡΩΞΑΝΗ
Μη μου μιλάς για
τρέλες και θηλιές
τώρα. . Τα ακούω
που τα ακούω κάθε
φορά που
πηδιόμαστε με τον
γελοίο.

...

ΡΩΞΑΝΗ
-.. Μη με λες και
εσύ τρελή.

<p>Γενικό, πλονζε κάδρο. Οι δύο φίλες συζητούν. φακός (εστιακή απόσταση, διάφραγμα), φώτα, ηχοληψία.</p>	
--	--

Πλάνο 6:

	<p>ΒΙΚΤΩΡΙΑ (Κοιτάει) ΡΩΞΑΝΗ Πως πήγε η δουλεία; ... ΒΙΚΤΩΡΙΑ Ναι, δίκιο έχεις.-</p>
<p>Ολόκληρη φιγούρα, οριζόντιο κάδρο. Οι δύο φίλες συζητούν. φακός (εστιακή απόσταση, διάφραγμα), φώτα, ηχοληψία.</p>	

Πλάνο 7:

	<p>ΒΙΚΤΩΡΙΑ -Έχετε καιρό να κάνετε σεξ στο κρεβάτι ε; ... ΡΩΞΑΝΗ Ναι. Έστω μια φορά. Να βγάλει από μέσα της όλη τη θλίψη που της προκάλεσε ο μαλάκας.</p>
<p>Μέσο, οριζόντιο κάδρο. Οι δύο φίλες συζητούν. φακός (εστιακή απόσταση,</p>	

διάφραγμα), φώτα, ηχοληψία.

Πλάνο 8:

ΒΙΚΤΩΡΙΑ
Δεν το έκανε
ποτέ;

...

ΒΙΚΤΩΡΙΑ
Τι μαλάκες που
είναι ρε.
ΡΩΞΑΝΗ
Πολύ ρε αγάπη
μου.

Γενικό, πλονζε κάδρο. Οι δύο φίλες
συζητούν. φακός (εστιακή απόσταση,
διάφραγμα), φώτα, ηχοληψία.

Πλάνο 9:

ΒΙΚΤΩΡΙΑ
Πάντως και ο
δικός μου ο
πατέρας, έτσι
ήταν. Έναν άντρα
εκπαίδευσε και
καταπίεξε επί
χρόνια, μέχρι που
το έσκασα. (Με
ευχαρίστηση.) Και
έγινα και
πουτάνα. Όλοι
τους να
στρατολογήσουν
θέλουν. Με τον

	<p>έναν ή τον άλλο τρόπο.</p> <p>• • •</p> <p>ΡΩΞΑΝΗ Ναι αντε.-</p>
<p>Μέσο, οριζόντιο κάδρο. Οι δύο φίλες συζητούν. φακός (εστιακή απόσταση, διάφραγμα), φώτα, ηχοληψία.</p>	

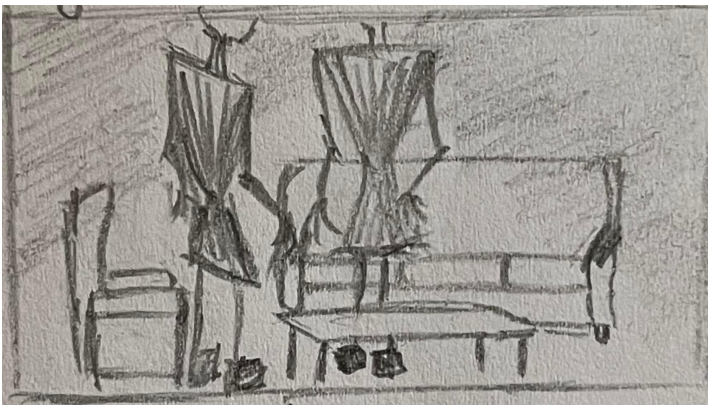
Πλάνο 10:

	<p>ΡΩΞΑΝΗ -Να τελειώνω κι εγω με αυτό το θέμα. ΒΙΚΤΩΡΙΑ θα του μιλήσεις απόψε; Αν χρειαστείς κάτι πάντως, πάρε με. Σπίτι θα είμαι. ΡΩΞΑΝΗ Τι να χρειαστώ; Πρέπει να πάω στην αδερφή του σε λίγο. Θα του μιλήσω μετά. ΒΙΚΤΩΡΙΑ Αααα. Τι θέλει αυτή πάλι;</p>
<p>Ολόκληρη φιγούρα, οριζόντιο κάδρο. Οι δύο φίλες κλείνουν την κουβέντα τους γρήγορα ενώ σηκώνονται για να συνοδεύσει τη ΒΙΚΤΩΡΙΑ. φακός (εστιακή απόσταση, διάφραγμα), φώτα, ηχοληψία.</p>	

Πλάνο 11:

	<p><i>ΡΩΞΑΝΗ</i> Όχι αυτή. Αυτός. Θέλει να της πάω κάτι πράγματα και θα περιμένω να κλείσει το μαγαζί της. Με έπρηξαν.</p> <p style="text-align: center;">• • •</p> <p><i>ΒΙΚΤΩΡΙΑ</i> Ναι. (Με πονηρό ύφος.) Κοίτα, αν τον διώξεις σήμερα, ασχολήσου με τον κήπο που σου λέω. Θα ξεχαστείς.</p>
<p>Γενικό, πλονζε κάδρο. Οι δύο φίλες είναι όρθιες και τελειώνουν την κουβέντα τους. φακός (εστιακή απόσταση, διάφραγμα), φώτα, ηχοληψία.</p>	

Πλάνο 12:

	<p><i>ΡΩΞΑΝΗ</i> Καλή σου νύχτα Βικτώρια.</p>
<p>Ολόκληρη φιγούρα, οριζόντιο κάδρο. Οι δύο φίλες βγαίνουν από το κάδρο. Η κινείται προς τα δεξιά και σταματά όταν συναντά την ΡΩΞΑΝΗ που βλέπει το Γιώργο από μακριά. φακός (εστιακή απόσταση, διάφραγμα), φώτα, ηχοληψία.</p>	

8.3 Οπτικό υλικό

MOODBOARDS:

Μια πιο αφαιρετική προσέγγιση, λόγω της αλλαγής στην τοποθεσία των γυρισμάτων .

Σκηνή 1:

Σκηνή 2:

Σκηνή 3:

Σκηνή 4:

Σκηνή 5:

Σκηνή 6:

8.4 Πίνακας Συντελεστών

Λευτέρης Βορλόκας	Σενάριο - Σκηνοθεσία
Θεόφιλος Σπηλιόπουλος	Δραματοουργία
Ιωάννα Αθανασίου	Διεύθυνση Φωτογραφίας
Ηλέκτρα Τηλιγάδα	Κάμερα
Στράτος Καραγιάννης	Σχεδιασμός ήχου - Σύνθεση Μουσικής
Φοίβος Παπακώστας	Βοηθός
Εύα Κριστάνα	Ρωξάνη
Φένια Αποστόλου	Βικτώρια
Χρήστος Καπενής	Γιώργος

8.5 Πρόγραμμα γυρισμάτων

❖ Σάββατο 10/09

- ★ 13:00- 17:00: fitting και τεχνικά

❖ Κυριακή 11/09 *Γυρίζουμε την 6η και 2η σκηνή.*

- ★ 11.00- 12.00: Στήσιμο και makeup
- ★ 12.00- 14.30: Γύρισμα
- ★ 14.30- 15.00: Διάλειμμα
- ★ 15.00- 17.30: Γύρισμα
- ★ 17.30- 18.00: Διάλειμμα
- ★ 18.00- 19.30: Γύρισμα
- ★ 19.30- 20.00: Ξεστήσιμο

Σημειώσεις: Έρχονται η Εύα και ο Χρήστος. Χρειαζόμαστε μια κόκκινη φλοκάτη, ένα σταθερό τηλέφωνο (Φένιας), ένα ασύρματο τηλέφωνο, μία καρέκλα, ένα μικρό τραπέζακι, ένα βιβλίο, ένα τηλεκοντρόλ.

Φαγητό: Πατάτες φούρνου με μανιτάρια και τορτίγιες με κοτόπουλο.

❖ Δευτέρα 12/09 Γυρίζουμε την 1η, 3η και 4η σκηνή.

- ★ 11.00- 12.30: Στήσιμο και makeup
- ★ 12.30- 15.00: Γύρισμα
- ★ 15.00- 15.30: Διάλειμμα
- ★ 15.30- 18.00: Γύρισμα
- ★ 18.00- 18.30 : Διάλειμμα
- ★ 18.30- 19.30: Γύρισμα
- ★ 19.30- 20.00: Ξεστήσιμο

Σημειώσεις: Έρχονται η Εύα, η Φένια και ο Χρήστος(για λίγες ώρες).

Χρειαζόμαστε δύο ποτήρια, μια μπύρα, πέρλες, μια σακούλα για τους βολβους, δυο βιβλία, ένα μεγάλο φυτό, φύλλα δέντρου, δύο τηλέφωνα, δύο πολυθρόνες, ένα τραπέζι, μια καρέκλα, ένα τραπέζι

Φαγητό: Ρύζι με λαχανικά, μπιφτέκια κοτόπουλο και σαλάτα.

❖ Τρίτη 13/09 Γυρίζουμε την 5η σκηνή

- ★ 16.00- 17.00: Στήσιμο και makeup
- ★ 17.00- 19.30: Γύρισμα
- ★ 19.30- 20.00: Διάλειμμα
- ★ 20.00- 22.00: Γύρισμα
- ★ 22.00- 22.30: Διάλειμμα
- ★ 22.30- 23.30: Γύρισμα
- ★ 23.30- 00.00: Ξεστήσιμο

Σημειώσεις: Έρχονται η Εύα και ο Χρήστος. Χρειαζόμαστε ένα πιάτο, μια μπύρα, πιρούνι, πετσέτα, ένα γεύμα (γίγαντες), ένα σταθερό τηλέφωνο, τραπέζι, καρέκλα

Φαγητό: Νουντλς με λαχανικά.

❖ Τετάρτη 14/09 Backup day.

- ★ 10.00- 18.00